

ไทย

تايلندي

التَّحْذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

การเตือนภัยจากนวัตกรรม

เรียบเรียงโดย ชัยค์
อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ์ บิน บาซ

التَّحْذِيرُ مِنَ الْبِدْعِ

การเตือนภัยจากนวัตกรรม

لِسَمَاحَةِ الشَّيْخِ الْعَلَّامَةِ
عَبْدِ الْعَزِيزِ بْنِ عَبْدِ اللَّهِ بْنِ بَازٍ
رَحِمَهُ اللَّهُ

เรียบเรียงโดย ชัยค์
อับดุลอะซีซ บิน อับดุลลอฮ บิน บาซ

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

สารฉบับที่ : 5

บทบัญญัติว่าด้วยการจัดงานเฉลิมฉลองวันประ

สูติของท่านนบี ﷺ

และการจัดงานเฉลิมฉลองวันประสูติอื่น ๆ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์

พรอันประเสริฐและความสันติสุขจงมีแด่ท่านเราะซูลของอัลลอฮ์
อหฺ และดวงศวามและบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน
ตลอดจนบรรดาผู้ที่ดำเนินตามการชี้นำของท่าน

อนึ่ง:

ได้มีการถามข้าแล้วข้าเล่าโดยผู้คนจำนวนมากเกี่ยวกับหุ้
ของการจัดงานเฉลิมฉลองวันประสูติของท่านนบี ﷺ

การลุกยืนให้เกียรติแก่ท่านในระหว่างนั้น

การทักทายให้สลามแก่ท่าน และสิ่งอื่นๆ

ทำนองนั้นที่ปฏิบัติกันในงานเฉลิมฉลองวันประสูติทั้งหลาย

ตอบ:

ไม่อนุญาตให้จัดงานเฉลิมฉลองวันประสูติของท่านนบี ﷺ
หรือของบุคคลอื่นใด

เพราะนั่นเป็นบิดอะฮ์ที่ไดุ้ตรีขึ้นใหม่ในศาสนา

เนื่องจากเรื่องดังกล่าวมิได้มีรายงานจากท่านนบี ﷺ

และมิได้มีรายงานจากบรรดาเคาะลีฟะฮ์ของท่าน

เราะฎียัลลอฮ์ อันฮุม และไม่ปรากฏจากบรรดาศอฮาบะฮ์

เราะฎียัลลอฮ์ อันฮุม
และบรรดาตาบิอันผู้ตามพวกเขาอย่างดียิ่งในยุคมัยที่ประเสริฐ
อีกทั้งพวกเขาเหล่านั้นเป็นผู้ที่รู้เรื่องขุนนะฮ์มากที่สุด
มีความรักต่อท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ สมบูรณ์ยิ่งกว่า
และมีการปฏิบัติตามบทบัญญัติของท่านมากกว่าบรรดาผู้ที่มา
ภายหลัง แท้จริงอัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิ์ผู้ทรงสูงส่งยิ่ง
ทรงตรัสในคัมภีร์ของพระองค์อันชัดแจ้งว่า:

﴿...وَمَا آتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوهُ وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا...﴾

"และอันใดที่รอซูลได้นำมายังพวกเจ้าก็จงยึดเอาไว้
และอันใดที่ท่านได้ห้ามพวกเจ้าก็จงละเว้นเสีย"

[ซูเราะฮ์ อัล-หัชร์: 7] และอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกียรติ ผู้ทรงสูงส่ง
ตรัสว่า:

﴿...فَلْيَحْذَرِ الَّذِينَ يُخَالِفُونَ عَنْ أَمْرِهِ أَنْ تُصِيبَهُمْ فِتْنَةٌ أَوْ يُصِيبَهُمْ عَذَابٌ

أَلِيمٌ﴾

"ดังนั้นบรรดาผู้ที่ฝ่าฝืนคำสั่งของเขา (มุฮัมมัด)
จงระวังตัวเถิดว่า เคราะห์กรรมจะเกิดขึ้นแก่พวกเขา
หรือว่าการลงโทษอันเจ็บปวดจะเกิดขึ้นแก่พวกเขาเช่นกัน"

(อันนุร : 63) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงตรัสไว้ว่า:

﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ الْآخِرَ

وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا ۖ﴾

"โดยแน่นอน

ในรอซูลของอัลลอฮ์มีแบบฉบับอันดีงามสำหรับพวกเจ้าแล้ว

สำหรับผู้หวัง (จะพบ)
อัลลอฮ์และวันปรโลกและรำลึกถึงอัลลอฮ์อย่างมาก" (ซูเราะฮ์
อัล-อะห์ซาบ : 21) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَالسَّابِقُونَ السَّابِقُونَ أُولَئِكَ الْمُقَدَّمُونَ وَأُولَئِكَ هُمُ الْمُفَجَّرُونَ ۚ لَكُمْ أَجْرٌ عَظِيمٌ ۚ﴾
﴿وَاللَّهُ عَنْهُمْ وَرَضُوا عَنْهُ وَأَعَدَّ لَهُمْ جَنَّاتٍ تَجْرِي تَحْتُهَا الْأَنْهَارُ خَالِدِينَ فِيهَا أَبَدًا ۚ ذَٰلِكَ أَجْرُكَ ۚ﴾

"บรรดาบรรพชนรุ่นแรกในหมู่ผู้อพยพ
(ชาวมุฮาญิรีนจากมักกะฮ์) และในหมู่ผู้ให้ความช่วยเหลือ
(ชาวอันศ็อรจากมะดีนะฮ์)
และบรรดาผู้ดำเนินตามพวกเขาด้วยการทำดีนั้น
อัลลอฮ์ทรงพอพระทัยในพวกเขา
และพวกเขาก็พอใจในพระองค์ด้วย
และพระองค์ทรงเตรียมไว้ให้พวกเขาแล้ว
ซึ่งบรรดาสวนสวรรค์ที่มีแม่น้ำหลายสายไหลผ่านอยู่เบื้องล่าง
พวกเขาจะพำนักอยู่ในนั้นตลอดกาลนั่นคือชัยชนะอันใหญ่
หลวง" (อัต-เตาบะฮ์: 100), และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า
และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว"

(ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 3)

และโองการทั้งหลายในความหมายนี้มีอยู่มากมาย
และมีรายงานที่ยืนยันจากท่านนบี ﷺ ซึ่งท่านกล่าวว่า:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

“ผู้ใดที่ทำอุตริกรรมขึ้นในศาสนาของเรา
โดยสิ่งนั้นไม่ใช่มาจากศาสนาแต่อย่างใด สิ่งนั้นก็ถูกปฏิเสธ”
หมายถึง: ถูกปฏิเสธกลับไปยังเขา
และท่านได้กล่าวในหะดีษอีกบทหนึ่งว่า:

«عَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا،
وَعَصُوا عَلَيْهَا بِالتَّوَّاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بِدْعَةٌ وَكُلُّ بِدْعَةٍ
ضَلَالَةٌ».

"จงยึดไว้ซึ่งสุนนะฮฺ (แนวทาง) ของฉัน
และสุนนะฮฺของบรรดาเคาะลีฟะฮฺผู้ทรงธรรมที่ได้รับทางนำที่
มาหลังจากฉัน จงยึดมันกับมัน และจงกตมันด้วยพินกรรม
และพวกท่านจงพึงระวังต่ออุตริกรรมทั้งหลายในศาสนา
เพราะแท้จริง ทุกสิ่งที่ถูกอุตริขึ้นมานั้นคืออุตริกรรม (บิดอะฮฺ)
และทุกๆ อุตริกรรม (บิดอะฮฺ) นั้นคือการหลงผิด"
ในหะดีษทั้งสองบทนี้มีคำตักเตือนอย่างเข้มงวดให้ระวังจากกา
รอุตริกรรมทางศาสนาและการปฏิบัติตามสิ่งที่อุตริขึ้นมา
การอุตริกรรมงานเมาลิดเช่นนี้ ย่อมทำให้เข้าใจว่า
พระองค์อัลลอฮ์ยังมิได้ทรงทำศาสนานี้ให้สมบูรณ์แก่ประชา
ชาตินี้ และว่า รอสูลของพระองค์
(ขอพระองค์อัลลอฮ์แผ่เมตตาท่าน)
มิได้แจ้งแก่ประชาชาติในสิ่งที่พึงปฏิบัติ

จนกระทั่งพวกที่มาจากหลังเหล่านี้มา
แล้วพวกเขาก็ได้อุทริกรรมในศาสนาของพระองค์อัลลอฮ์สิ่ง
ที่พระองค์มิได้ทรงอนุมัติ
โดยกล่าวอ้างว่านั่นเป็นสิ่งที่จะทำให้พวกเขาเข้าใกล้อัลลอฮ์
และสิ่งนี้โดยปราศจากข้อสงสัยใดๆ
เป็นอันตรายอันใหญ่หลวง และเป็นการคัดค้านต่ออัลลอฮ์
ตะอาลา และต่อเราะสูลของพระองค์ ﷺ และอัลลอฮ์
ตะอาลาได้ทรงทำให้ศาสนาสมบูรณ์แก่ปวงบ่าวของพระองค์
แล้ว
และทรงได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเขาแล้วซึ่งความกรุณาเมตตา
ของพระองค์ และเราะสูล ﷺ ได้ประกาศศาสน์อย่างชัดเจนแล้ว
และท่านมิได้ปล่อยละทิ้งหนทางใดที่นำไปสู่สวนสวรรค์
และทำให้ห่างไกลจากไฟนรก
นอกจากว่าท่านได้ชี้แจงไว้แก่ประชาชาติแล้ว
ดังที่ได้ถูกยืนยันในหะดีษเศาะฮิห์ จาก अबดุลลอฮ์ อิบน์ อัมร์
เราะฎียัลลอฮูอันฮู เขากล่าวว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ
กล่าวว่า:

«مَا بَعَثَ اللَّهُ مِنْ نَبِيٍّ إِلَّا كَانَ حَقًّا عَلَيْهِ أَنْ يَدُلَّ أُمَّتَهُ عَلَى خَيْرٍ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ،
وَيُنْذِرَهُمْ شَرَّ مَا يَعْلَمُهُ لَهُمْ».

“แท้จริงไม่มีนบีท่านใดที่อัลลอฮ์แต่งตั้งขึ้น
นอกจากต้องทำหน้าที่ชี้แนะประชาชาติของเขาให้รู้จักสิ่งที่ดีที่
สุดตามที่เขาได้รู้มา
และต้องเตือนพวกเขาจากความชั่วร้ายที่เลวที่สุดตามที่เขา
ได้รู้มา” บันทึกโดย มุสลิมในหนังสือเศาะฮิห์ของเขา

เป็นที่ทราบกันว่า ในปีของเรา มุฮัมมัด ﷺ
เป็นนบีที่ประเสริฐที่สุดและเป็นท่านสุดท้าย
และเป็นผู้สมบูรณ์แบบที่สุดในการประกาศศาสน์และการตักเ
เตือนด้วยความหวังดี ดังนั้น
หากการเฉลิมฉลองเมาลิดเป็นส่วนหนึ่งของศาสนาที่อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงพอพระทัย แน่นอนว่า ท่านเราะซูล ﷺ
ย่อมได้อธิบายให้ประชาชาติทราบ
หรือได้ปฏิบัติมันในช่วงชีวิตของท่าน
หรือบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน เราะฎียัลลอฮุอันฮุม
ได้ปฏิบัติมัน ครั้นเมื่อไม่ปรากฏสิ่งใดจากนั้นเลย จึงทราบว่า
มันไม่ใช่ส่วนหนึ่งของอิสลามแต่อย่างใด
หากแต่มันคือสิ่งอุตริใหม่ (บิดอะฮ์) ที่ท่านเราะซูล ﷺ
ได้เตือนประชาชาติของท่านให้ระวังจากมัน
ดังที่ได้กล่าวมาแล้วในฮาดิษทั้งหลาย
และอายะฮ์จากอัลกุรอานและหะดีษเกี่ยวกับเรื่องนี้
มีอยู่มากมาย.

บรรดานักวิชาการจำนวนหนึ่งได้กล่าวอย่างชัดเจนในการ
รศัดค้านการจัดงานเมาลิด และได้ตักเตือนให้ระวังจากมัน
อาศัยหลักฐานที่กล่าวมาแล้วและหลักฐานอื่นๆ
ขณะที่นักวิชาการรุ่นหลังบางท่านมีความเห็นต่าง
โดยอนุญาตให้จัดได้หากไม่ประกอบด้วยสิ่งที่เป็นความชั่วร้
ย เช่น การยกย่องท่านรอซูลุลลอฮ์ ﷺ เกินขอบเขต
การปะปนระหว่างสตรีกับบุรุษ การใช้เครื่องดนตรีละเล่น
และสิ่งอื่นๆ ที่ศาสนบัญญัติอันบริสุทธิ์ไม่ยอมรับ

และพวกเขาเห็นว่าสิ่งดังกล่าวเป็นบิดอะฮ์ที่ดี

หลักการทางศาสนาอิสลามคือ
การนำสิ่งที่ผู้คนขัดแย้งกันกลับไปพิจารณาตามคัมภีร์อัลกุ
รานและสุนนะฮ์ของท่านศาสดามุฮัมมัด ﷺ ดังที่อัลลอฮ์ ﷻ
ตรัสไว้ว่า"

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ
تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ
خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا﴾

"ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และเชื่อฟังรอซูลเถิด
และผู้ปกครองในหมู่พวกเจ้าด้วย
แต่ถ้าพวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องใด
ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์ และรอซูล
หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก
นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่ง และเป็นการกลับไป ที่สวยงามยิ่ง"
[ซูเราะฮ์ อันนิสาฮ์: 59] และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ ...﴾

"และอันใดที่พวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องนั้น ๗
ดังนั้นการชี้ขาดตัดสินยอมกลับไปหาอัลลอฮ์ ..." (ซูเราะฮ์
อัช-ซุรอ : 10)

เราได้นำประเด็นนี้ คือ การเฉลิมฉลองเมาลิดต่างๆ
กลับไปอ้างอิงยังอัลกุราน
แล้วพบว่าอัลกุรานได้สั่งใช้ให้เราปฏิบัติตามท่านรอซูล ﷺ
ในสิ่งที่ท่านได้นำมา

และเตือนเราให้ละเว้นจากสิ่งที่ท่านได้ห้าม

และแจ้งแก่เราว่าแท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ศาสนาของประชาชาตินี้สมบูรณ์แล้ว

อีกทั้งการเฉลิมฉลองดังกล่าวมิใช่สิ่งที่ท่านร่อสุล ﷺ ได้นำมา ดังนั้นมันจึงมิใช่ส่วนหนึ่งของศาสนาที่อัลลอฮ์ได้ทรงทำให้สมบูรณ์แก่เรา

และทรงสั่งให้เราปฏิบัติตามท่านร่อสุลในเรื่องนั้น

และเราได้นำเรื่องนั้นกลับไปพิจารณาอ้างอิงกับขุนนะฮ์ซ้องท่านนบี ﷺ อีกด้วย แล้วเราได้พบว่าในนั้นท่านได้กระห้ามมัน และมีได้สั่งใช้มัน และบรรดาข้อหาอะฮ์ซของ ท่านเราะฎียัลลอฮ์ อันฮุม ก็หาได้กระห้ามมันไม่ ด้วยเหตุนี้เราจึงทราบว่ามันมิใช่ส่วนหนึ่งจากศาสนา

หากแต่เป็นสิ่งที่ได้ทำการอุตริขึ้นมาใหม่

และเป็นการลอกเลียนแบบชาวยิวและคริสเตียนในวันตรุษของพวกเข

ด้วยเหตุนี้

ย่อมเป็นที่ประจักษ์แก่ผู้ที่มีความเข้าใจเพียงน้อยนิด

มีความปรารถนาในสวรรค์

และมีความยุติธรรมในการแสวงหาความจริง:

ว่าการเฉลิมฉลอง 'เมาลิด' (วันเกิดของท่านนบี)

นั้นไม่ได้เป็นส่วนหนึ่งของศาสนาอิสลาม

หากแต่เป็นสิ่งที่อุตริขึ้น (บิดอะฮ์) ซึ่งอัลลอฮ์

ผู้ทรงบริสุทธิ์และสูงส่งและร่อซูลของพระองค์

ﷺ ได้มีบัญชาให้ละทิ้งและเตือนให้ระวังจากมัน และแท้จริง ไม่สมควรสำหรับผู้ที่มีสติปัญญาที่จะหลงกลไปกับการที่มีผู้คนจำนวนมากกระทำสิ่งนั้นในบรรดาดินแดนทั้งหลาย เพราะแท้จริงแล้วสัจธรรมมิได้เป็นที่รู้จักด้วยจำนวนของผู้กระทำ แต่มันเป็นที่รู้จักด้วยหลักฐานจากบทบัญญัติเท่านั้น ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสเกี่ยวกับชาวยิวและชาวคริสต์ว่า:

﴿وَقَالُوا لَنْ يَدْخُلَ الْجَنَّةَ إِلَّا مَنْ كَانَ هُودًا أَوْ نَصْرَىٰ تِلْكَ أَمَانِيُّهُمْ قُلْ هَاتُوا بُرْهَانَكُمْ إِنْ كُنْتُمْ صَادِقِينَ ﴿١٣١﴾﴾

"และพวกเขากล่าวว่า จะไม่มีใครเข้าสวรรค์เลย นอกจากผู้ที่เป็นยิวหรือเป็นคริสเตียนเท่านั้น นั่นคือความเพ้อฝันของพวกเขา จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า พวกท่านจงนำหลักฐานของพวกท่านมาถ้าพวกท่านเป็นผู้พูดจริง" (ซูเราะฮ์ อัล-บะเกาะเราะฮ์ : 111) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَإِنْ تُطِغْ أَكْثَرُ مَنْ فِي الْأَرْضِ يَضْلُوكَ عَنْ سَبِيلِ اللَّهِ...﴾

"และหากเจ้าเชื่อฟังส่วนมากของผู้คนในแผ่นดินแล้ว พวกเขาก็จะทำให้เจ้าหลงทางจากทางของอัลลอฮ์ไป..." (ซูเราะฮ์ อัล-อันอาม : 116)

ยิ่งไปกว่านั้น

โดยมากของบรรดาการเฉลิมฉลองเมาลิดเหล่านี้ แม้จะเป็นการอุทิศขึ้น ก็ยังมีได้ปราศจากการมีสิ่งต้องห้ามอื่นๆ รวมอยู่ด้วย เช่น การปะปนกันระหว่างสตรีกับบุรุษ

การใช้การขับร้องเพลงและเสียงดนตรี
 การดื่มเครื่องดื่มมีเมาและยาเสพติด และความชั่วร้ายอื่นๆ
 อีก และอาจเกิดสิ่งที่ร้ายแรงยิ่งกว่านั้น คือการตั้งภาคีใหญ่
 โดยการยกย่องท่านเราะซูลลอลฮ์ ﷺ
 หรือผู้อื่นในหมู่บรรดาวะลีย์อย่างเกินเลย
 ด้วยการวิงวอนขอต่อเขา การขอความช่วยเหลือจากเขา
 การขอให้เขาแก้หนี้ช่วยเหลือ
 และด้วยความเชื่อว่าเขารู้ในสิ่งเร้นลับ และสิ่งอื่นๆ
 ทำนองเดียวกันจากบรรดาเรื่องที่เป็นการปฏิเสธศรัทธา
 ซึ่งผู้คนจำนวนมากกระทำกันในยามที่พวกเขาเฉลิมฉลองเม
 าลิดของท่านนบี ﷺ
 และบุคคลอื่นที่พวกเขาเรียกขานว่าเป็นบรรดาวะลีย์
 และมีรายงานอย่างถูกต้องจากท่านเราะซูลลอลฮ์ ﷺ
 ว่าท่านได้กล่าวว่า:

«يَا كُمْ وَالْغُلُوُّ فِي الدِّينِ، فَإِنَّمَا أَهْلَكَ مَنْ كَانَ قَبْلَكُمْ الْغُلُوُّ فِي الدِّينِ».

"จงระวังการเลยเถิดในเรื่องศาสนา แท้จริง
 สิ่งที่ทำให้ชนรุ่นก่อนพวกท่านต้องพินาศ
 คือการเลยเถิดในเรื่องศาสนา" ท่านนบี ﷺ ได้กล่าวว่า:
 «لَا تُظْرُونِي كَمَا أَطَرَّتِ النَّصَارَى ابْنَ مَرْيَمَ، إِنَّمَا أَنَا عَبْدٌ، فَقُولُوا: عَبْدُ اللَّهِ
 وَرَسُولُهُ».

"พวกเจ้าอย่าได้กล่าวยกย่องฉันจนเกินเลย
 อย่างที่ชาวคริสต์ได้ยกย่องบุตรของมารีย์ม (อีซา)
 แท้จริงฉันเป็นเพียง บ่าว (ของอัลลอฮ์) เท่านั้น

ดังนั้นพวกเจ้าจงกล่าวว่า:

บ่าวของอัลลอฮ์และรอซูลของพระองค์" บันทีกโดยอัล-
บุคอรี ในเศาะฮีหฺของท่าน โดยการรายงานของท่านอุมัร
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ

เป็นเรื่องน่าแปลกประหลาดยิ่งว่า

คนจำนวนมากกลับกระตือรือร้นและพากเพียรในการเข้าร่วม
การเฉลิมฉลองที่อุตริซึนมาเหล่านี้ และออกมาปกป้องมัน
ขณะที่กลับละเลยสิ่งที่อัลลอฮ์ได้ทรงกำหนดให้เป็นหน้าที่ของ
พวกเขา คือการเข้าร่วมละหมาดวันศุกร์และละหมาดร่วมกัน
ทั้งยังมีได้ให้ความสำคัญกับเรื่องนั้น

และไม่เห็นว่าตนได้กระทำความชั่วอันใหญ่หลวง

และไม่มีข้อสงสัยว่านั่นเกิดจากความศรัทธาที่อ่อนแอ

ความหยิ่งที่น้อย

และจากการที่บาปและการฝ่าฝืนหลากหลายชนิดได้ทับถม
อยู่เหนือหัวใจเป็นอันมาก เราขอวิงวอนต่ออัลลอฮ์ ตะอาลา
ให้ทรงประทานความปลอดภัยและความผาสุกแก่เราและบรร
ดามุสลิมทั้งปวง

และในบรรดาสิ่งนั้นคือ: บางคนเข้าใจว่าท่านนบี ﷺ
จะมาร่วมงานเมาลิด

ดังนั้นพวกเขาจึงลุกขึ้นยืนเพื่อทักทายและต้อนรับท่าน

และสิ่งนี้เป็นหนึ่งในความเท็จอันใหญ่หลวงและเป็นความเขลา
ที่น่ารังเกียจยิ่ง แท้จริงท่านนบี ﷺ

จะไม่ออกจากหลุมศพของท่านก่อนถึงวันกิยามะฮ์

และมิได้ติดต่อกับผู้ใดในหมู่ผู้คน

และมีได้เข้าร่วมการชุมนุมของพวกเขา
แต่ท่านยังคงพำนักอยู่ในหลุมศพของท่านจนถึงวันกิยามะฮ์
และวิญญาณของท่านอยู่ในอัลลีลีนอันสูงสุด ณ
พระผู้อภิบาลของท่าน ในดาร์ุลกะรอมาฮ์ ดังที่อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ﴿١٥﴾ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ﴿١٦﴾﴾

"หลังจากนั้น แท้จริงพวกเจ้าต้องตายอย่างแน่นอน
แล้ว แท้จริงพวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้น
ในวันกิยามะฮ์" [ซูเราะฮ์ อัลมูมีนูน : 15, 16]

และท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ يَنْشَقُّ عَنْهُ الْقَبْرُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ، وَأَوَّلُ مُشَفَّعٍ.»

"ฉันเป็นคนแรกที่ฟื้นขึ้นมาออกจากหลุมศพในวันกิยามะฮ์ และฉันเป็นผู้ให้การชะฟาอะฮ์ (ขอการช่วยเหลือ) คนแรก และฉันเป็นคนแรก que การชะฟาอะฮ์ของฉันได้รับการตอบรับ" สำหรับเขาการประสาทพรและการหักทหายโดยคารวะที่ดีที่สุดจากพระผู้อภิบาลของเขา

ดังนั้นโองการอันทรงเกียรติทั้งสองนี้

และหะดีษอันทรงเกียรติ

ตลอดจนบรรดาโองการและหะดีษอื่นๆ

ที่มีความหมายสอดคล้องกับทั้งสองนั้น

ล้วนเป็นหลักฐานบ่งชี้ว่า แท้จริง ท่านนบี ﷺ

และบรรดาผู้ตายคนอื่นๆ

จะออกมาจากหลุมศพของพวกเขาในวันกิยามะฮ์

และเรื่องนี้เป็นข้อที่บรรดานักวิชาการมุสลิมมีมติเอกฉันท์
และไม่มีข้อโต้แย้งใดๆ ในหมู่พวกเขา
ดังนั้นมุสลิมทุกคนพึงตระหนักถึงเรื่องเหล่านี้
และพึงระวังจากสิ่งที่บรรดาผู้โง่เขลาและผู้ที่ย่ำแย่อย่างพวกเขา
ได้อุตริและคิดสร้างขึ้นใหม่จากบิดอะฮ์และความมมมาย
ซึ่งพระองค์อัลลอฮ์มิได้ทรงประทานหลักฐานอันใดลงมารองรับ
และขอความช่วยเหลือก็จากอัลลอฮ์เท่านั้น
และต่อพระองค์เท่านั้นที่เรามอบหมาย
และไม่มีอำนาจและพลังใดๆ เว้นแต่ด้วยพระองค์เท่านั้น

ส่วนการเสาะละวาต และการสะลามแด่เราะซูลุลลอฮ์ ﷺ
นั้นเป็นอิบาดะฮ์หนึ่งที่ดีที่สุด
และเป็นหนึ่งในบรรดาการงานอันดีงาม ดังที่อัลลอฮ์ ตะอาลา
ตรัสว่า:

﴿إِنَّ اللَّهَ وَمَلَائِكَتَهُ يُصَلُّونَ عَلَى النَّبِيِّ يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا صَلُّوا عَلَيْهِ وَسَلِّمُوا

تَسْلِيمًا﴾

"แท้จริงอัลลอฮ์และมลาอิกะฮ์ของพระองค์ได้ทำการเสาะละ
วาตแก่นบี โอ บรรดาผู้ศรัทธาเอ๋ย
พวกเจ้าจงทำการเสาะละวาตให้เขาและกล่าวทักทายเขาโดย
การวะ" (ซูเราะฮ์ อัล-อะห์ซาบ : 56), และท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«مَنْ صَلَّى عَلَيَّ وَاحِدَةً؛ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ بِهَا عَشْرًا».

“ผู้ใดที่กล่าวเสาะละวาตแก่นั้นหนึ่งครั้ง
อัลลอฮ์จะเสาะละวาต (หรือให้ความเมตตา) แก่เขาสิบเท่า”
การเสาะละวาตเป็นสิ่งที่ศาสนาได้บัญญัติให้กล่าวในทุกเวลา

และถูกเน้นย้ำเป็นพิเศษในตอนท้ายของทุกเวลาการละหมาด
อีกทั้งถึงขั้นวาญิบตามความเห็นของนักวิชาการส่วนหนึ่งให้
กล่าวในตะชะฮ์ฮ์สุดท้ายของทุกเวลาการละหมาด
ความเป็นซุนนะฮ์ที่เน้นให้กระทำ (ซุนนะฮ์มุอักกะดะฮ์)
ในหลายวาระด้วยกัน เช่น ภายหลังอะซาน
เมื่อมีการกล่าวถึงท่าน ﷺ ในวันศุกร์และในกลางคืนของมัส
ดังที่มีหะดีษจำนวนมากบ่งชี้ถึงเรื่องนี้

เราขอต่ออัลลอฮ์โปรดประทานความสำเร็จแก่เราและบรร
ตามุสลิมทั้งมวลในการมีความเข้าใจอันลึกซึ้งในศาสนาของ
พระองค์ และให้ยืนหยัดมั่นคงอยู่บนศาสนานั้น
และโปรดทรงโปรดปรานแก่ทุกคนให้ยึดมั่นในซุนนะฮ์
และระมัดระวังให้ห่างไกลจากบิดอะฮ์
แท้จริงพระองค์ทรงเป็นผู้ใจดีเสมอ

และขออัลลอฮ์ทรงประทานพรและความสันติแด่ท่านนบีมุ
ฮัมมัดของเรา และครอบครัวของท่านและอัครสาวกของท่าน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

สารฉบับที่ : 6

หุ้กมเก่ยวักบการเฉลิมฉลองคีนอิสรอฮ์และมอิฮ์

อจ

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์
พรอันประเสริฐและความสันติสุขจงมีแด่ท่านศาสนทูตของอัล
ลอฮ์ ประชาชาติและบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน
อนึ่ง: ย่อมปราศจากข้อสงสัยใดๆ ว่า
การเดินทางอิสรอฮ์และมอิฮ์จกญ์เป็นสัญญาณอันยิ่งใหญ่จาก
อัลลอฮ์ ที่บ่งชี้ถึงความสัตย์จริงของศาสนทูตของพระองค์
คือมฮัมมัด ﷺ และถึงคามยิ่งใหญ่แห่งสถานะของท่าน ณ
อัลลอฮ์ผู้ทรงเกริกเกียรติยิ่ง
อีกทั้งยังเป็นหนึ่งในหลักฐานที่บ่งชี้ถึงพระเดชานุภาพอันอัศจรรย์ยิ่งของอัลลอฮ์
และถึงคามสูงส่งของพระองค์เหนือสรรพสิ่งที่พระองค์ทรงสร้าง
ทั้งหมด อัลลอฮ์ตรัสว่า:

﴿سُبْحَنَ الَّذِي أَسْرَى بِعَبْدِهِ لَيْلًا مِّنَ الْمَسْجِدِ الْحَرَامِ إِلَى الْمَسْجِدِ الْأَقْصَا
الَّذِي بَرَكْنَا حَوْلَهُ لِنُرِيَهُ مِنْ آيَاتِنَا إِنَّهُ هُوَ السَّمِيعُ الْبَصِيرُ﴾ ①

"มหาบริสุทธิ์ผู้ทรงนำบ่าวของพระองค์เดินทางในเวลากลางคืน

จากมัสยิดอัลหะรอหม์ไปยังมัสยิดอัลอักซอซึ่งบริเวณรอบมันเร
าได้ให้ความจำเริญ

เพื่อเราจะให้เขาเห็นบางอย่างจากสัญญาณต่าง ๆ ของเรา
แท้จริง พระองค์คือผู้ทรงได้ยิน ผู้ทรงเห็น" (อัลอิสรอ': 1)

มีรายงานแบบต่อเนื่อง (มุตะวาติร) จากท่านรอซูลุลลอฮ์
ﷺ ว่าท่านได้ถูกนำขึ้นสู่ชั้นฟ้าต่าง ๆ
และประตูแห่งชั้นฟ้าเหล่านั้นได้ถูกเปิดให้ท่าน
จนกระทั่งท่านผ่านพ้นชั้นฟ้าที่เจ็ดไป พระผู้อภิบาลของท่าน
ได้ตรัสกับท่านในสิ่งที่พระองค์ประสงค์ และได้ทรงกำหนด
ละหมาดห้าเวลา ให้แก่ท่านในตอนแรก อัลลอฮ์
ได้ทรงกำหนดให้ละหมาดห้าสิบเวลา
แต่ท่านนบีมุฮัมมัดของเรา ﷺ ได้วิงวอนและขอให้พระองค์ทรง
ผ่อนปรนอย่างต่อเนื่อง

จนกระทั่งพระองค์ทรงกำหนดให้เหลือเพียงห้าเวลา ดังนั้น
ละหมาดจึงเป็นห้าเวลาในข้อบังคับ (ฟิรฎุ)

แต่มีผลบุญเท่ากับห้าสิบเวลา

เพราะความดีหนึ่งย่อมได้รับผลบุญเป็นสิบเท่า

ดังนั้นมวลการสรรเสริญและขอบคุณเป็นของอัลลอฮ์สำหรับ
ความโปรดปรานทั้งหมดของพระองค์

คืนที่ได้เกิดเหตุการณ์อิสรอฮ์และเมียะอ์รอจญ์นั้น

ไม่ได้มีการระบุอย่างชัดเจนในหะดีษที่ถูกต้อง (เศาะฮิหฺ)

ว่าเป็นคืนใด ไม่ว่าจะในเดือนเราะฎิบหรือเดือนอื่น ๆ

และทุกสิ่งที่ถูกรายงานเพื่อระบุวันเวลานั้น

ก็ไม่ได้รับการยืนยันว่ามาจากท่านนบีมุฮัมมัด ﷺ

ตามทัศนะของนักปราชญ์ผู้เชี่ยวชาญด้านหะดีษ และอัลลอฮ์
ทรงมี hikmah อันยิ่งใหญ่ในการทำให้ผู้คนลืมนั่นไป

และแม้ว่าวันเวลาจะได้รับการยืนยันอย่างแน่ชัด
 ก็ไม่อนุญาตให้มุสลิมเจาะจงการเคารพภักดีใด ๆ
 เป็นพิเศษในคืนนั้น และไม่อนุญาตให้มีการเฉลิมฉลอง
 เพราะท่านนบี ﷺ และบรรดาศอฮาบะฮ์ของท่าน
 เราะฎียัลลอฮุอันฮุม
 ไม่ได้ทำการเฉลิมฉลองหรือเจาะจงสิ่งใดเป็นพิเศษในคืนนั้น
 เลย และถ้าหากการเฉลิมฉลองนั้นเป็นสิ่งที่มีการกำหนดให้ทำ
 ท่านนบี ﷺ คงได้ชี้แจงให้ประชาชาติของท่านทราบ
 ไม่ทางคำพูดก็ทางการปฏิบัติ
 และถ้าหากมีสิ่งใดในท่านองนั้นเกิดขึ้น
 มันย่อมเป็นที่รู้จักและแพร่หลาย และบรรดาเศาะหาบะฮ์
 เราะฎียัลลอฮุอันฮุม คงได้ถ่ายทอดมาถึงพวกเรา
 แท้จริงพวกเขาได้ถ่ายทอดจากนบีของพวกเขา ﷺ
 ทุกสิ่งที่ประชาชาติต้องการ
 และพวกเขามีได้บ่งพร่องในสิ่งหนึ่งสิ่งใดจากศาสนา
 ตรงกันข้าม พวกเขาคือผู้นำหน้าไปสู่ทุกความดี ดังนั้น
 หากการเฉลิมฉลองในค่ำคืนนี้เป็นสิ่งที่มีการกำหนดให้ทำ
 พวกเขาย่อมจะเป็นผู้ที่รับแรงทำก่อนผู้ใด ท่านนบี ﷺ
 เป็นผู้ที่หวังดีต่อผู้คนมากที่สุด และได้แจ้งสาส์นจนถึงที่สุด
 และได้ปฏิบัติหน้าที่แห่งความไว้วางใจอย่างครบถ้วน
 หากการเห็ดทุนคืนดังกล่าวและการเฉลิมฉลองในคืนดังกล่าว
 เป็นส่วนหนึ่งของศาสนาของอัลลอฮ์แล้วไซ้ ท่านนบี ﷺ
 ย่อมไม่เพิกเฉยและไม่ปกปิดเรื่องนั้น
 และเมื่อไม่ปรากฏว่ามีสิ่งใดเช่นนั้นเกิดขึ้น

ก็เป็นทีที่ทราบชัดว่า

การเฉลิมฉลองและการเทิดทูนคือนี้น่าจะมีใช้จากอิสลามแ
ตัวอย่างใด

แท้จริงอัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ศาสนาของประชาชาตินี้สมบูรณ์
และทรงทำให้ความโปรดปรานต่อพวกเขาครบถ้วน

และได้ทรงประณามผู้ที่บัญญัติในศาสนาในสิ่งที่อัลลอฮ์มิได้
ทรงอนุมัติ อัลลอฮ์ ตะอาลา

ทรงตรัสไว้ในคัมภีร์ของพระองค์อันชัดแจ้งว่า:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيْتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว

ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า

และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว"

[ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ : 3] และอัลลอฮ์ ﷻ ตรัสว่า:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِّنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنَ بِهِ اللَّهُ وَلَوْلَا كَلِمَةُ الْفَصْلِ
لَفُضِيَ بَيْنَهُمْ وَإِنَّ الظَّالِمِينَ لَهُمْ عَذَابٌ أَلِيمٌ﴾

"หรือว่าพวกเขามีภาคีต่าง

๑

ที่ได้กำหนดศาสนาแก่พวกเขา

ซึ่งอัลลอฮ์มิได้ทรงอนุมัติและหากมิใช่ลิขิตแห่งการตัดสิน
(ที่ได้กำหนดไว้ก่อนแล้ว)

ก็คงได้มีการตัดสินในระหว่างพวกเขา

แท้จริงบรรดาผู้อุทธรณ์สำหรับพวกเขาได้รับการลงโทษอันเจ้

บปาด" (ซูเราะฮ์ อับ-ซุรอ : 21)

และได้มีหลักฐานจากท่านนบี

ในหะดีษเศาะเฮียะฮ์มากมาย ที่ได้ตักเตือนให้ระวังจากบิดอะฮ์
และได้กล่าวอย่างชัดเจนว่ามันเป็นความหลงผิด

เพื่อเตือนประชาชาติให้ตระหนักถึงความร้ายแรงของมัน

และเพื่อทำให้พวกเขาหวาดกลัวมิให้เข้าไปกระทำมัน

และในบรรดาหะดีษเหล่านั้น

เช่น

หะดีษที่รายงานในหนังสือเศาะเฮียะฮ์ทั้งสอง

จากท่านหญิงอาอิชะฮ์ เราะฎิยัลลอฮุอันฮา ว่าท่านนบี

ได้กล่าวว่า:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"ผู้ใดที่ทำอุตริกรรมขึ้นในศาสนาของเรา
โดยสิ่งนั้นไม่ใช่มาจากศาสนาแต่อย่างใด สิ่งนั้นก็ถูกปฏิเสธ"
และในการบันทึกของมุสลิมมีสำนวนว่า

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"ใครก็ตามที่ปฏิบัติกิจการใดกิจการหนึ่ง
ซึ่งเราไม่ได้สั่งใช้ ดังนั้น กิจการนั้นจะถูกปฏิเสธ"
และในเศาะฮิหฺ มุสลิม จากท่านญาบิร เราะฎิยัลลอฮุอันฮ
กล่าวว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์

มักกล่าวในคุฎบะฮ์ของท่านในวันศุกร์ว่า:

«أَمَّا بَعْدُ، فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ ﷺ، وَشَرُّ
الْأُمُورِ مُحَدَّثَاتُهَا، وَكُلٌّ بِدْعَةٌ ضَالَّةٌ».

"อนึ่ง

แท้จริงคำกล่าวที่ดีที่สุดคือคัมภีร์ของอัลลอฮ์

และแนวทางที่ดีที่สุดคือแนวทางของท่านมุฮัมมัด ﷺ และสิ่งทีเลวร้ายที่สุดในกิจการทั้งหลายคือบรรดาสิ่งที่อุตริขึ้นมาใหม่ในศาสนา และการอุตริกรรมทั้งหมดนั้นคือความหลงผิด" อันนะซาวี กล่าวเพิ่มเติมด้วยสายรายงานที่ดี ว่า:

«وَكُلُّ ضَلَالَةٍ فِي النَّارِ».

"และทุกการหลงผิดจะนำไปสู่ไฟนรก"

และในบรรดาคัมภีร์สุนัน ได้รายงานจากท่านอิรบาฏ บิน ซาริยะฮฺ เราะฎียัลลอฮูอันฮู กล่าวว่า: ท่านเราะสุลุลลอฮฺ ﷺ ได้ให้คำเทศนาแก่พวกเราด้วยคำเทศนาที่กินใจมาก ซึ่งทำให้หัวใจเกิดความหวาดกลัวและทำให้น้ำตาไหล แล้วพวกเรากล่าวว่า: โอ้ ท่านเราะสุลุลลอฮฺ! ประหนึ่งว่ามันเป็นคำตักเตือนของผู้จะจากลา ดังนั้นท่านจงสั่งเสียให้แก่พวกเราเถิด ท่านกล่าวว่า:

«أَوْصِيكُمْ بِتَقْوَى اللَّهِ وَالسَّمْعِ وَالطَّاعَةِ وَإِنْ تَأَمَّرَ عَلَيْكُمْ عَبْدٌ، فَإِنَّهُ مِنْ يَعِشُ مِنْكُمْ فَسَيَرَى اخْتِلَافًا كَثِيرًا، فَعَلَيْكُمْ بِسُنَّتِي وَسُنَّةِ الْخُلَفَاءِ الرَّاشِدِينَ الْمَهْدِيِّينَ مِنْ بَعْدِي، تَمَسَّكُوا بِهَا وَعَضُّوا عَلَيْهَا بِالنَّوَاجِدِ، وَإِيَّاكُمْ وَمُحَدَّثَاتِ الْأُمُورِ، فَإِنَّ كُلَّ مُحَدَّثَةٍ بَدْعَةٌ وَكُلُّ بَدْعَةٍ ضَلَالَةٌ».

"ฉันขอสั่งเสียพวกท่านให้มีความยำเกรงต่ออัลลอฮ์ และจงเชื่อฟังและปฏิบัติตาม
ถึงแม้ว่าทาสคนหนึ่งจะปกครองท่านก็ตาม
และหากผู้ใดผู้หนึ่งในหมู่พวกท่านมีชีวิตยืนยาวต่อไป
เขาก็จะได้พบกับความขัดแย้งอันมากมาย
ดังนั้นพวกท่านจงยึดไว้ซึ่งสุนนะฮฺ(แนวทาง)ของฉัน

และสุนนะฮ์ของบรรดาเคาะลีฟะฮ์ผู้ทรงธรรมที่ได้รับทางนำหลังจากนั้น จงยึดมันไว้ และจงกีดมันด้วยพินกรรม และพวกท่านจงพึงระวังต่ออุตริกรรมทั้งหลายในศาสนา เพราะแท้จริงทุกสิ่งที่ถูกประดิษฐ์ขึ้นใหม่คืออุตริกรรม(บิดอะฮ์) และทุก ๆ อุตริกรรม(บิดอะฮ์) นั่นคือการหลงผิด” และบรรดาหะดีษในความหมายนี้มีมากมาย.

และมีหลักฐานยืนยันจากบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านเราะสูล และจากบรรดาสลัฟศอลิห์หลังจากพวกเขาว่าได้ตักเตือนให้ระวังจากบิดอะฮ์และเตือนให้หวาดเกรงจากมัน; และนั่นมิใช่ข้ออื่นใด

นอกจากเพราะมันเป็นการเพิ่มเติมในศาสนา และเป็นบทบัญญัติที่อัลลอฮ์มิได้ทรงอนุญาต; อีกทั้งเป็นการเลียนแบบศัตรูของอัลลอฮ์ คือพวกยิวและนะศอรอ

ในการเพิ่มเติมในศาสนาของพวกเขา และการประดิษฐ์สิ่งใหม่ขึ้นมาในศาสนานั้นอันที่อัลลอฮ์มิได้ทรงอนุญาต; และเพราะผลที่หลีกเลี่ยงไม่ได้ของมันคือการทำให้ศาสนาอิสลามเสื่อมเสีย และการกล่าวหาว่ามันไม่สมบูรณ์ และเป็นทีที่ทราบกันอยู่ว่าในสิ่งนี้มีความเสียหายอันใหญ่หลวง และความชั่วอันน่ารังเกียจอย่างยิ่ง และเป็นการขัดกับดำรัสของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกริกเกียรติยิ่ง:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

"วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว

ซึ่งศาสนาของพวกเขา" [ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ : 3], และการละเมิดอย่างชัดแจ้งต่อบรรดาหะดีษของท่านนบี ﷺ ที่เตือนให้ระมัดระวังจากสิ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ ๆ ในศาสนา และทำให้ผู้คนรังเกียจและห่างไกลจากมัน

และหวังว่า

ในสิ่งที่เราได้กล่าวมาจากหลักฐานทั้งหลายนั้น จะเพียงพอและโน้มน้าวใจแก่ผู้แสวงหาความจริงในการปฏิเสธบิดอะฮ์นี้; หมายถึง:

บิดอะฮ์การเฉลิมฉลองในคำคืนอิสรออ์และมีอ์รอจ และการตักเตือนให้ระวังจากมัน และว่ามันมิใช่ส่วนหนึ่งจากศาสนาอิสลามเลย

ด้วยเหตุจากสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงกำหนดเป็นข้อบังคับ คือ การตักเตือนด้วยความหวังดีต่อบรรดามุสลิม การอธิบายสิ่งที่พระองค์ทรงกำหนดไว้แก่พวกเขาในบทบัญญัติของพระเจ้า และการห้ามมิให้ปกปิดความรู้ ข้าพเจ้าจึงเห็นสมควรย้ำเตือนพี่น้องมุสลิมของข้าพเจ้าเกี่ยวกับอุมมัตริศรอนี้ ซึ่งได้แพร่หลายไปในหลายดินแดน จนกระทั่งบางคนสำคัญผิดว่าเป็นส่วนหนึ่งของศาสนา

เราขอต่ออัลลอฮ์โปรดปรับปรุงแก้ไขสภาพการณ์ของบรรดามุสลิมทั้งหมดให้ดีขึ้น

และโปรดประทานความแตกฉานในศาสนาแก่พวกเขา และโปรดประทานความสำเร็จแก่เราและแก่พวกเขาในการยึดมั่นในสัจธรรมและยืนหยัดอยู่บนสัจธรรมนั้น และละทิ้งสิ่งที่ขัดกับมัน

แท้จริงพระองค์คือผู้ทรงดูแลในเรื่องนั้น
และทรงอำนาจกระทำสิ่งนั้นได้

ขออัลลอฮ์ทรงโปรดประทานพรและความสันติและความ
จำเริญแด่บ่าวของพระองค์และศาสนทูตของพระองค์
คือท่านนบีมุฮัมมัดของเรา
และครอบครัวของท่านและอัครสาวกของท่าน

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

สารฉบับที่ : 7

หุกุมเกี่ยวกับการเฉลิมฉลองคืนครึ่งเดือนของเดี

อนชะอบาน

มวลการสรรเสริญเป็นของอัลลอฮ์

พระองค์ผู้ทรงทำให้ศาสนาของพระองค์สมบูรณ์แก่เรา

และทรงให้ความโปรดปรานแก่เราครบถ้วน

พรอันประเสริฐและความสันติสุขจงมีแด่นปีและศาสนทูตของ

พระองค์ มุฮัมมัด นปีแห่งการเตาบะฮ์และความเมตตา

อนึ่ง ดังที่อัลลอฮฺตะอาลาได้ดำรัสว่า:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ

الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้วซึ่งศาสนาของพวก
เจ้า

และข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้วซึ่งความกรุณาเมตตาของ
ข้า และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว"

[ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 3], และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿أَمْ لَهُمْ شُرَكَاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدِّينِ مَا لَمْ يَأْذَنْ بِهِ اللَّهُ...﴾

"หรือว่าพวกเขามีภาคีต่าง

๑

ที่ได้กำหนดศาสนาแก่พวกเขา ซึ่งอัลลอฮฺมิได้ทรงอนุมัติ..."

(อัช-ซุรอ : 21) และในเศาะเฮียหฺน จากท่านหญิงอาอิชะฮ์

เราะฎียัลลอฮุอันฮา กล่าวว่า: ท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«مَنْ أَحَدَّثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"ผู้ใดที่ทำอุตริกรรมขึ้นในศาสนาของเรา
โดยสิ่งนั้นไม่ใช่มาจากศาสนาแต่อย่างใด สิ่งนั้นก็ถูกปฏิเสธ"
และในเศาะฮ์มัสมิม จากท่านญาบิร เราะฎียัลลอฮุอันฮฺ ว่า:
ท่านนบี ﷺ มักกล่าวในคุฏบะฮ์วันศุกร์ว่า:

«أَمَّا بَعْدُ: فَإِنَّ خَيْرَ الْحَدِيثِ كِتَابُ اللَّهِ، وَخَيْرُ الْهَدْيِ هَدْيُ مُحَمَّدٍ صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ
وَسَلَّمَ، وَشَرُّ الْأُمُورِ مُحْدَثَاتُهَا، وَكُلُّ بَدْعٍ ضَلَالَةٌ».

"ส่วนหลังจากนี้:

แท้จริงถ้อยคำที่ดีที่สุดคือคัมภีร์ของอัลลอฮ์

และแนวทางที่ดีที่สุดคือแนวทางของมุฮัมมัด

ﷺ

และสิ่งที่ชั่วร้ายที่สุดคือสิ่งใหม่ในศาสนา

และการอุตริกรรมทั้งหมดนั้นคือความหลงผิด"

บรรดาโองการและหะดีษในความหมายนี้มีมากมาย

ซึ่งชี้ให้เห็นอย่างชัดเจนว่า อัลลอฮ์ ตะอาลา

ทรงทำให้ศาสนาสมบูรณ์แก่ประชาชาตินี้แล้ว

และทรงได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเขาแล้วซึ่งความกรุณาเมตตา

ของพระองค์ และพระองค์ไม่ได้ทรงเอาชีวิตของท่านนบี ﷺ ไป

จนกระทั่งหลังจากที่ท่านได้เผยแผ่ศาสนาอย่างชัดเจน

และได้ชี้แจงแก่ประชาชาติถึงทุกสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้

สำหรับพวกเขาแล้ว ทั้งในส่วนของการคำพูดและการกระทำ

และท่านนบี ﷺ ได้ชี้แจงว่า

ทุกสิ่งที่ผู้คนอุตริขึ้นมาหลังจากท่าน

แล้วนำไปอ้างว่าเป็นส่วนหนึ่งของศาสนาอิสลาม

ไม่ว่าจะเป็นคำพูดหรือการกระทำ

สิ่งนั้นทั้งหมดล้วนเป็นบิดอะฮ์

ซึ่งจะถูกตีกลับไปยังผู้ที่ทำมันขึ้นมา

แม้ว่าเจตนาจะดีเพียงใดก็ตาม

และบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของเราะสูลุลลอฮ์

ก็รู้เรื่องนี้เป็นอย่างดี

เช่นเดียวกันบรรดานักวิชาการอิสลามหลังจากพวกเขา

ก็ได้ปฏิเสธบิดอะฮ์และตักเตือนให้ระวังจากมัน

ดังที่บรรดาผู้ที่ได้เรียบเรียงว่าด้วยการยกย่องสุนนะฮ์และการ

ปฏิเสธบิดอะฮ์ได้กล่าวไว้ เช่น อิบน์ วัลฎอฮ์ อัฎเฆาะรฎูชีย์อบู

ซามะฮ์ และคนอื่นๆ

และแท้จริง

ส่วนหนึ่งจากบรรดาอุตริกรรมที่บางคนได้อุตริขึ้น คือ

อุตริกรรมการเฉลิมฉลองคืนครั้งเดือนชะอฺบาน

และการเฉพาะเจาะจงให้วันนั้นด้วยการถือศีลอด

โดยในเรื่องนี้ไม่มีหลักฐานที่สามารถยึดถือได้

และแม้จะมีรายงานหะดีษอ่อนว่าด้วยความประเสริฐของคืนนั้น

น ปรากฎอยู่ แต่ก็ไมอาจยึดถืออ้างอิงได้

ส่วนบรรดารายงานที่กล่าวถึงความประเสริฐของการละหมาด

มาตในคืนนั้น

ทั้งหมดเป็นหะดีษเมาฎูอ์

ดังที่บรรดานักวิชาการจำนวนมากได้ชี้แจงไว้

และจะมีการกล่าวถึงถ้อยคำของพวกเขาบางส่วน

อินชาอัลลอฮ์

และยังมีปรากฏในเรื่องนี้ด้วยว่า
 มีรายงานจากบรรดาบรรพชนคนยุคก่อนบางท่าน
 จากชาวแคว้นซามและท่านอื่น ๆ
 และสิ่งที่บรรดานักวิชาการส่วนใหญ่เห็นพ้องตรงกันคือ
 การเฉลิมฉลองดังกล่าวเป็นบิดอะฮ์
 และแท้จริงหะดีษที่มีรายงานกล่าวถึงความประเสริฐของมัน
 นั้นทั้งหมดเป็นหะดีษอ่อน บางส่วนเป็นหะดีษเมาฎูฮ์
 และในบรรดาผู้ที่ได้ชี้ให้เห็นถึงประเด็นนี้ ได้แก่:
 ท่านอัลฮาฟิซ อิบน์ รอญับ ในหนังสือของท่าน (ละฆออิฟ
 อัลมะอาริฟ) และท่านอื่นๆ
 และเป็นที่ทราบกันว่าหะดีษอ่อนนั้นจะนำมาปฏิบัติได้ก็แต่ใน
 บรรดาการอิบาดะฮ์ที่รากฐานของมันได้รับการยืนยันแล้วด้วย
 หลักฐานที่ขอเอื้อยฮ์เท่านั้น
 ส่วนการเฉลิมฉลองในคืนลัยละตุลนิศฟี มิน ชะฮ์บันนั้น
 ย่อมไม่มีหลักฐานที่เศาะฮ์ีห์รองรับ
 ถึงขั้นที่มีเพียงการอ้างหะดีษอ่อนเพื่อเป็นการเกื้อหนุนเท่านั้น
 และหลักการอันประเสริฐข้อนี้ ได้ถูกกล่าวไว้โดยท่านอิมาม
 อับดุลอับบาส ซัยคุลอิสลาม อิบน์ ตัยมียะฮ์ เราะฮิมะฮุลลอฮ์
 และฉันขอถ่ายทอด—โอ้ท่านผู้อ่าน—
 สิ่งที่บรรดานักวิชาการบางท่านได้กล่าวไว้ในประเด็นนี้
 เพื่อให้ท่านได้มีความกระจ่างชัดในเรื่องนี้
 และบรรดานักวิชาการ — ขออัลลอฮ์ทรงเมตตาพวกเขา
 — มีมติเอกฉันท์ว่า วาญิบคือ:
 ให้ย่อนบรรดาประเด็นที่ผู้คนโต้แย้งกัน

กลับไปยังคัมภีร์ของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเรีกเกียรติยิ่ง
 และไปยังขุนนะฮ์ของเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ ดังนั้น สิ่งทั้งสอง
 หรืออย่างใดอย่างหนึ่งได้ตัดสินชี้ขาดไว้
 ก็เป็นบทบัญญัติศาสนาที่วาญิบต้องปฏิบัติตาม
 ส่วนสิ่งที่ขัดกับทั้งสองนั้น จำเป็นต้องปฏิเสธและละทิ้ง
 และสิ่งใดจากอิบาตะฮ์ที่ไม่มีอยู่ในทั้งสอง
 ก็เป็นสิ่งที่มนุษย์ประดิษฐ์ขึ้นมาในศาสนา
 ซึ่งไม่อนุญาตให้กระทำ
 ยิ่งไม่ต้องกล่าวถึงการเรียกร้องไปสู่มันและการส่งเสริมมัน
 อัลลอฮ์ ผู้ทรงบริสุทธิและสูงส่ง ตรัสว่า:

﴿يَا أَيُّهَا الَّذِينَ ءَامَنُوا أَطِيعُوا اللَّهَ وَأَطِيعُوا الرَّسُولَ وَأُولِيَ الْأَمْرِ مِنْكُمْ فَإِنْ تَنَزَعْتُمْ فِي شَيْءٍ فَرُدُّوهُ إِلَى اللَّهِ وَالرَّسُولِ إِنْ كُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللَّهِ وَالْيَوْمِ الْآخِرِ ذَلِكَ خَيْرٌ وَأَحْسَنُ تَأْوِيلًا ٥٩﴾

"ผู้ศรัทธาทั้งหลาย จงเชื่อฟังอัลลอฮ์ และเชื่อฟังรอซูลเถิด
 และผู้ปกครองในหมู่พวกเจ้าด้วย
 แต่ถ้าพวกเจ้าขัดแย้งกันในสิ่งใด
 ก็จงนำสิ่งนั้นกลับไปยังอัลลอฮ์ และรอซูล
 หากพวกเจ้าศรัทธาต่ออัลลอฮ์และวันปรโลก
 นั้นแหละเป็นสิ่งที่ดียิ่ง และเป็นการกลับไป ที่สวยงามยิ่ง"
 [ซูเราะฮ์ อันนิสาฮ์: 59] และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿وَمَا اخْتَلَفْتُمْ فِيهِ مِنْ شَيْءٍ فَحُكْمُهُ إِلَى اللَّهِ...﴾

"และอันใดที่พวกเจ้าขัดแย้งกันในเรื่องนั้น ๑
 ดังนั้นการชี้ขาดตัดสินยอมกลับไปหาอัลลอฮ์..." (ซูเราะฮ์

อับ-ซุรอ : 10) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสอีกว่า:

﴿قُلْ إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللَّهَ فَاتَّبِعُونِي يُحْبِبْكُمُ اللَّهُ وَيَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ...﴾

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า หากพวกท่านรักอัลลอฮ์ ก็จงปฏิบัติตามฉัน อัลลอฮ์ก็จะทรงรักพวกท่าน และจะทรงอภัยให้แก่พวกท่านซึ่งโทษทั้งหลายของพวกท่าน.. ." (ซูเราะฮ์ ออล อิมรอน : 31) และอัลลอฮ์ ตะอาลา ตรัสว่า:

﴿فَلَا وَرَبِّكَ لَا يُؤْمِنُونَ حَتَّى يُحَكِّمُوكَ فِيمَا شَجَرَ بَيْنَهُمْ ثُمَّ لَا يَجِدُوا فِي أَنْفُسِهِمْ حَرَجًا مِمَّا قَضَيْتَ وَيُسَلِّمُوا تَسْلِيمًا﴾ (๑๖)

"มิใช่เช่นนั้นดอก ข้าขอสาบานด้วยพระเจ้าของเจ้าว่า เขาเหล่านั้นจะยังไม่ศรัทธาจนกว่าพวกเขาจะให้เจ้าตัดสินใน สิ่งที่ขัดแย้งกันระหว่างพวกเขา แล้วพวกเขาไม่พบความคับใจใด ในจิตใจของพวกเขาจากสิ่งที่เจ้าได้ตัดสินไป

และพวกเขายอมจำนนด้วยดี" (อันนิสาฮ์ : 65) และโองการต่างๆ ในประเด็นนี้มีอยู่มากมาย ซึ่งเป็นบทรับรองชัดแจ้งถึงความจำเป็นว่าญิบต้องกลับไปสู่อัลลอฮ์และซุนนะฮ์ในบรรดาประเด็นที่มีความขัดแย้ง และจำเป็นว่าญิบต้องยอมรับและพึงพอใจต่อบทบัญญัติของทั้งสอง และแท้จริงนั่นคือข้อเรียกร้องของการศรัทธา อีกทั้งเป็นความดีงามแก่บรรดาบ่าวทั้งในโลกนี้และอาคิเราะฮ์ และเป็นสิ่งที่ดียิ่งในเชิงผลลัพธ์ กล่าวคือ บั้นปลาย

อัลหาฟิซ อิบนุรอญับ เราะฮิมะฮุลลอฮ์
ได้กล่าวไว้ในหนังสือ ละกฏอฟีฟุลมะอาริฟ ในประเด็นนี้ —

หลังจากคำกล่าวก่อนหน้านี้ — โดยมีถ้อยความว่า:

"และในคำคินกลางเดือนชะอบาน

บรรดาตาดิบีอันจากหมู่ชาวมุฮัมมัด เช่น คอลิด บิน มะอ์ดาน,
มุกฮุล และลูกมาน บิน อามิร เป็นต้น
ต่างยกย่องและให้ความสำคัญต่อกินนั้น

และพากเพียรในการอวดแข่งในกินนั้น และจากพวกเขาตัวเอง
ผู้คนจึงรับเอาความประเสริฐของมันและการยกย่องมัน

และมีผู้กล่าวว่า:

ได้มีคำบอกเล่าจากอิสราอีลียาตไปถึงพวกเขาในเรื่องนั้น
ครั้งเมื่อเรื่องดังกล่าวแพร่หลายจากพวกเขาไปยังบรรดาเมือง
ต่างๆ ผู้คนก็มีความเห็นแตกต่างกันในเรื่องนั้น

บ้างก็ยอมรับสิ่งนั้นจากพวกเขา

และเห็นพ้องกับพวกเขาในการเห็ดทุนมัน

โดยในบรรดาผู้ที่เห็นพ้องนั้นมีหมู่หนึ่งจากบรรดาผู้ปฏิบัติอวด
แข่งในหมู่ชาวมุฮัมมัดและคนอื่นๆ และบรรดาอุลามาอ์(ผู้รู้)
แห่งหิญาซส่วนมากได้ปฏิเสธเรื่องนั้น ในหมู่พวกเขา ได้แก่:
อะญอฮ์ และ อิบน์ อับี มุลัยเกาะฮ์ และอับดุลเราะหฺมาน อิบน์
ซัยด์ อิบน์ อัสลัม ได้ถ่ายทอดจากบรรดาฟุกอฮาอ์
(นักนิติศาสตร์) แห่งชาวมะดีนะฮ์

และนี่คือหรรษะของบรรดาศิษย์ของอิหม่ามมาลิกและผู้อื่น

และพวกเขากล่าวว่า: ทั้งหมดนั้นคือบิดอะฮ์(การอุตริ)

บรรดานักวิชาการแห่งแคว้นชามได้มีความเห็นที่แตกต่าง
กันในลักษณะการอวดแข่งของมัน โดยแบ่งเป็น 2 หัศนะ:

หัศนะหนึ่ง:

เป็นที่ส่งเสริมให้ประกอบอิบาดะฮ์ตลอดคืนดังกล่าวเป็นญะมาอะฮ์ในบรรดามัสยิด คอลิด อิบน์ มะอ์ดาน และลุกมาน อิบน์ อามิร และผู้อื่นนอกเหนือจากทั้งสอง มักแต่งกายด้วยเสื้อผ้าที่ดีที่สุดของตน อบด้วยกำยาน และทาकुหลที่ดวงตา

และพวกเขาก็ยืนละหมาดอยู่ในมัสยิดตลอดคืนนั้น และอิซฮาก อิบน์ เราะฮ์วัยฮ์ เห็นพ้องกับพวกเขาในเรื่องนั้น และท่านกล่าวเกี่ยวกับการละหมาดกียามนั้นในบรรดามัสยิดเป็นญะมาอะฮ์ว่า: มิใช่บิดอะฮ์ ทั้งนี้ ฮัรบั อัลกิรมานียฺได้ถ่ายทอดไว้ใน “มะซาอิล” ของเขา

ทัศนะที่สอง:

เป็นที่ไม่พึงประสงค์ที่จะรวมตัวกันในมัสยิดทั้งหลายเพื่อการละหมาด การเล่าเรื่องสั่งสอน และการวิงวอน แต่ไม่เป็นที่ไม่พึงประสงค์ที่ผู้ชายจะละหมาดในนั้นลำพังสำหรับตัวเอง และนี่คือคำกล่าวของอัลเอาชาอีฮ์ อิมามของชาวมุสลิม ผู้เป็นพะกีย์และนักวิชาการของพวกเขา และทัศนะนี้เป็นสิ่งที่ใกล้เคียงว่า หากอัลลอฮ์ประสงค์ จนกระทั่งท่านกล่าวว่า:

"ยังไม่ใช่ที่ทราบของท่านอิมามอะหมัดมีคำกล่าวเกี่ยวกับคืนกลางเดือนชะอ์บาน

และในประเด็นการส่งเสริมให้ละหมาดกลางคืนในคืนนั้น สามารถอนุมานจากสองรายงานของท่านเกี่ยวกับการละหมาดกลางคืนในสองคืนของวันอีดได้เป็นสองรายงาน โดยที่ (ในรายงานหนึ่ง)

ท่านมิได้ถือว่าเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้ละหมาดกลางคืนในคืนทั้งสอง
 นั้นแบบเป็นหมู่คณะ เพราะไม่มีรายงานว่าท่านนบี ﷺ
 และบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านได้กระทำเช่นนั้น
 และในรายงานหนึ่งถือว่าเป็นสิ่งที่ส่งเสริมให้ปฏิบัติ
 โดยอาศัยการกระทำของอับดุลเราะห์มาน บิน ยะซีด บิน อัล-
 อัซวัด ซึ่งเป็นหนึ่งในตาบิอิน ฉะนั้น
 การละหมาดในคืนครึ่งเดือนชะอฺบานก็เช่นกัน
 ไม่ปรากฏหลักฐานใดจากท่านนบี ﷺ
 และไม่ปรากฏจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน
 แต่มีหลักฐานจากบางกลุ่มของตาบิอิน
 จากบรรดานักนิติศาสตร์อิสลามผู้สำคัญแห่งแคว้นฮาม"

สิ้นสุดความหมายจากคำกล่าวของอัล-หาฟิซ อิบน์
 รอญับ ราะฮิมะฮุลลอฮ์
 และในนั้นมีการระบุจากท่านอย่างชัดเจนว่า
 ไม่ปรากฏรายงานจากท่านนบี ﷺ
 และจากบรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่าน ราะฮิมะฮุลลอฮ์อันฮุม
 เกี่ยวกับคืนครึ่งเดือนของชะอฺบาน

ส่วนสิ่งที่อัลเอาซาอี ขออัลลอฮฺทรงเมตตาต่อเขา
 ได้วินิจฉัยว่า
 การประกอบละหมาดกลางคืนสำหรับปัจเจกบุคคลเป็นสิ่งที่พื
 ่งปฏิบัติ และที่อัลหาฟิซ
 อิบน์เราะญับได้เลือกถือตามทัศนะนี้นั้น
 ถือว่าเป็นทัศนะที่แปลกและอ่อน
 เพราะว่าสิ่งใดก็ตามที่ยังไม่มีหลักฐานทางศาสนายืนยันว่าเป็

นสิ่งที่ถูกต้องตามศาสนบัญญัติ
ย่อมไม่เป็นที่อนุญาตแก่ชาวมุสลิมที่จะเริ่มสิ่งนั้นขึ้นมาในศ
าสนาของอัลลอฮฺ ไม่ว่าจะกระทำโดยลำพังหรือเป็นหมู่คณะ
และไม่ว่าจะปกปิดหรือประกาศเปิดเผย
ทั้งนี้เนื่องด้วยคำกล่าวโดยรวมของท่านนบี ﷺ ว่า:

«مَنْ عَمِلَ عَمَلًا لَيْسَ عَلَيْهِ أَمْرُنَا؛ فَهُوَ رَدٌّ».

"ใครก็ตามที่ปฏิบัติกิจการใดกิจการหนึ่ง
ซึ่งเราไม่ได้สั่งใช้ ดังนั้น กิจการนั้นจะถูกปฏิเสธ"

และหลักฐานอื่น ๆ
ที่ชี้ให้เห็นถึงการรังเกียจและปฏิเสธสิ่งที่ประดิษฐ์ขึ้นมาใหม่ ๆ
ในศาสนา และตักเตือนมิให้ปฏิบัติตามสิ่งเหล่านั้น

ท่านอิหม่ามอับบากร อัฏเฏาะรตุซซี ะเราะหิมะฮุลลอฮฺ
ได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่าน "อัลฮะวาติษ วาลบิตอะฮ์"
ความว่า:

"อิบนุญญอหฺได้รายงานจากซัยด์ บิน อัสลัม เขากล่าวว่า :
เราไม่ทันพบว่ามิผู้ใดในหมู่บรรดาอาจารย์อาวุโสของเรา
และบรรดานักนิติศาสตร์อิสลาม (ฟุกะฮาอ์)
ของเราให้ความสำคัญแก่กลางเดือนชะอ์บาน
และพวกเขาไม่ให้ความสำคัญต่อหะดีษของมัทหุล
อีกทั้งพวกเขาไม่เห็นว่ากลางเดือนชะอ์บานนั้นมีความประเส
ริฐเหนือกว่าวันอื่น ๆ"

ได้มีผู้กล่าวแก่ท่านอิบนุ อบี มุลัยกะฮ์ว่า: แท้จริง ชียาด
อันนัมยรี กล่าวว่: "แท้จริง
ผลบุญของคำศึนกลางเดือนชะอ์บานนั้น

เทียบเท่าผลบุญของคืนอัลก้อดรุ" ท่านกล่าวว่า:
"ถ้าฉันได้ยินเขา และฉันมีไม้เท้าอยู่ในมือ
ฉันก็จะตีเขาเป็นแน่" และซียาดเคยเป็นนักเลาเรื่อง
สิ้นสุดตามที่ประสงค์แล้ว

ท่านอัลลามะฮ์ อับเซกาเนีย رحمهฮัลลอฮ์
ได้กล่าวไว้ในหนังสือของท่านที่ชื่อว่า "อัลพะวาอิด
อัลมัฆมุอะฮ์" ความว่า:

หะดีษ: "โอ้อะลี
ผู้ใดละหมาดหนึ่งร้อยร็อกอะฮ์ในคืนกลางเดือนชะอ์บาน
โดยอ่านในทุกร็อกอะฮ์ด้วยสุเราะฮ์ อัล-ฟาติหะฮ์ และกุล
ฮุวัลลอฮ์ อะฮัด สิบครั้ง
อัลลอฮ์จะทรงบันดาลให้ทุกความต้องการของเขาสำเร็จ"
เป็นหะดีษที่ถูกอุปโลกน์
และในถ้อยคำของมันได้ระบุอย่างชัดเจนถึงผลบุญที่ผู้ปฏิบัติ
จะได้รับ
ในลักษณะที่ผู้มีวิจาร์ณญาณยอมไม่สงสัยเลยในความเป็นเร
ืองอุปโลกน์ของมัน
บรรดาผู้รายงานของมันเป็นผู้ที่ไม่เป็นที่รู้จัก
และยังถูกรายงานมาทางสายรายงานที่สองและที่สามซึ่งทั้งห
มดเป็นหะดีษที่ถูกอุปโลกน์
และบรรดาผู้รายงานของสายเหล่านั้นก็ล้วนเป็นผู้ที่ไม่เป็นที่รู้
จัก และเขาได้กล่าวไว้ใน "อัล-มุคตะศ็อร" ว่า:
หะดีษเรื่องการละหมาดในคืนครึ่งเดือนชะอ์บานนั้นเป็นหะดีษ
บาฏิล และอิบนุ อิบบานได้รายงานจากหะดีษของอะลีว่า:

“เมื่อถึงคืนครึ่งเดือนชะอ์บาน
 ก็จงทำละหมาดกลางคืนของมัน
 และจงถือศีลอดในกลางวันของมัน” เป็นหะดีษฎะอ์ฟ
 และเขากล่าวไว้ใน “อัล-ละอาลี” ว่า:
 “ละหมาดหนึ่งร้อยร็อกอะฮ์ในคืนกลางเดือนชะอ์บาน
 โดยอ่านสุเราะฮ์อัล-อิคลาสสิบครั้ง”
 พร้อมกับกล่าวถึงความประเสริฐอย่างยืดยาวนั้น
 ตามรายงานของอัล-ดัยละมีและผู้อื่น เป็นหะดีษเมาญูฮ์
 และผู้รายงานส่วนใหญ่ของมันในทั้งสามสายรายงานเป็นผู้ไ
 ม่เป็นที่รู้จักและอ่อน เขากล่าวว่า: “สิบสองร็อกอะฮ์
 โดยอ่านสุเราะฮ์ อัลอิคลาสสามสิบครั้ง” เป็นหะดีษเมาญูฮ์ และ
 “สิบสี่ร็อกอะฮ์” เป็นหะดีษเมาญูฮ์
 บรรดานักนิติศาสตร์อิสลามกลุ่มหนึ่งได้หลงเชื่อหะดีษบท
 นี้ เช่น เจ้าของหนังสือ (อิหฺยาอ์) และผู้อื่น
 ตลอดจนบรรดานักอรรถาธิบายอัลกุรอานก็เช่นกัน
 และได้มีการเล่ารายงานเกี่ยวกับการละหมาดของคืนนี้—
 หมายถึงคืนกึ่งกลางเดือนชะอ์บาน—ในหลายรูปแบบ
 ซึ่งทั้งหมดล้วนเป็นหะดีษบาฎิลและเมาญูฮ์
 และสิ่งนี้มิได้ขัดกับรายงานของอัสตัตริมิซีย
 จากหะดีษของท่านหญิงอาอิชะฮ์ ะเราะฎียัลลอฮุอันฮา
 เกี่ยวกับการที่ท่านนบี ﷺ ไปยังอัลบะก็อ
 และการเสด็จลงมาของพระผู้เป็นเจ้าในคืนกลางเดือนชะอ์บา
 นยังชั้นฟ้าของโลกดุนยา
 และแท้จริงพระองค์ทรงอภัยโทษให้มากกว่าจำนวนเส้นขนขอ

งฝูงแกะของเผ่ากัลบ์

เพราะแท้จริงถ้อยคำที่กล่าวถึงนั้นเกี่ยวกับการละหมาดที่ถูกอ
ตริขึ้นสำหรับคำคินนี้เท่านั้น อนึ่ง หะดีษของท่านอาอิชะฮ์
รอฎียัลลอฮุ อันฮา

บทนี้มีสายรายงานที่อ่อนและมีการขาดตอน;

และหะดีษของท่านอะลี รอฎียัลลอฮุ อันฮ
ุที่ได้กล่าวมาก่อนหน้านี้ที่กล่าวถึงการละหมาดในยามคำคิน
ของมَنَّน ก็ไม่ได้ขัดกับข้อเท็จจริงที่ว่า

การละหมาดนี้เป็นสิ่งที่ถูกก่ขึ้นมา

แม้ว่าในรายงานนั้นจะมีความอ่อนอยู่ ดังที่เราได้กล่าวไว้แล้ว"
สิ้นสุดความหมายที่ต้องการ

อัล-หาฟิซ

อัล-อิรอกีย

กล่าวว่า:

"หะดีษเรื่องการละหมาดในคืนกลางเดือนชะอ์บันนั้นเป็นหะ
ดีษเมาฎูอ์ที่ถูกอุปโลกน์ต่อท่านนบี ﷺ

และเป็นการกล่าวเท็จต่อท่าน"

ท่านอิมามอัล-

นะวารียได้กล่าวไว้ในหนังสือ

(อัล-มััจญ์มูอ์)

ว่า:

"การละหมาดที่รู้จักกัน

'ละหมาดเราะฆาอิบ'

ซึ่งเป็นละหมาดสิบสองร็อกอะฮ์

ระหว่างละหมาดมัฆริบและละหมาดอิชาฮ์

ในคืนวันศุกร์แรกของเดือนเราะฎิบ

และละหมาดในคืนกลางเดือนชะอ์บัน

หนึ่งร้อยร็อกอะฮ์

ละหมาดทั้งสองนี้เป็นบิดอะฮ์ที่น่ารังเกียจ

และอย่าได้หลงลงเพียงเพราะมีการกล่าวถึงมันทั้งสองในหน้

งสือ (กูต อัล-กุลูบ)

และ (อิหยาฮ์ อุลูมิตดิน)

และอย่าหลงเชื่อหะดีษที่กล่าวถึงเกี่ยวกับมันทั้งสอง
เพราะแท้จริงสิ่งทั้งหมดนั้นเป็นโมฆะ
และอย่าได้หลงลงด้วยบางท่านจากบรรดาอิหม่ามที่เกิดความ
สับสนในบทบัญญัติของมันทั้งสอง
แล้วได้เรียบเรียงข้อเขียนไม่กี่หน้าเพื่อส่งเสริมให้ปฏิบัติมันทั้ง
สอง แท้จริงเขาได้ผิดพลาดในเรื่องนั้น”

และแท้จริง ท่านเชค อิหม่าม อบูมุฮัมมัด อับดุลเราะหฺมาน
บิน อิสมาอีล อัลมักดะซี
ได้ประพันธ์หนังสืออันล้ำค่าเล่มหนึ่งว่าด้วยการทำให้ทั้งสอง
ประเด็นนั้นเป็นโมฆะ
ซึ่งท่านได้ทำได้อย่างดีงามและยอดเยี่ยมยิ่ง
และคำกล่าวของบรรดาผู้รู้ในประเด็นนี้มีอยู่อย่างมากมายยิ่ง
นัก

และหากเราจะถ่ายทอดทุกสิ่งที่เราได้พบเห็นจากคำกล่าวใน
ประเด็นนี้แล้ว คำบรรยายก็จะยืดยาวออกไป
และหวังว่าในสิ่งที่เราได้กล่าวมาก็คงเพียงพอและโน้มน้าวแก่
ผู้แสวงหาความจริง

และโดยพิจารณาจากบรรดาโองการ หะดีษ
และคำกล่าวของบรรดานักวิชาการที่ได้กล่าวมาก่อนหน้านี้:
จะปรากฏชัดแก่ผู้แสวงหาความจริงว่า
การเฉลิมฉลองในคืนครั้งเดือนของชะอฺบาน
ไม่ว่าจะด้วยการละหมาดหรืออื่นใด
และการเจาะจงวันของมันด้วยการถือศีลอดนั้น
เป็นบิดอะฮฺที่น่ารังเกียจในทัศนะของนักวิชาการส่วนมาก

และไม่มีรากฐานในบทบัญญัติอิสลามอันบริสุทธิ์
หากแต่เป็นสิ่งที่เกิดขึ้นใหม่ในอิสลามภายหลังยุคของบรรดา
เศาะหาบะฮ์ ะเราะฎียัลลอฮุอันฮุม
และยอมเพียงพอแล้วสำหรับผู้แสวงหาความจริงทั้งในประเด็น
นี้และอื่น ๆ ด้วยพระดำรัสของอัลลอฮ์  :

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ...﴾

"วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งศาสนาของพวกเจ้า" (ซูเราะฮ์ อัล-มาอิดะฮ์ : 3)
และโองการทั้งหลายที่มีความหมายสอดคล้องกัน
และคำกล่าวของท่านนบี   ที่ว่า:

«مَنْ أَحْدَثَ فِي أَمْرِنَا هَذَا مَا لَيْسَ مِنْهُ فَهُوَ رَدٌّ».

“ผู้ใดที่ทำอุตริกรรมขึ้นในศาสนาของเรา
โดยสิ่งนั้นไม่ใช่มาจากศาสนาแต่อย่างใด สิ่งนั้นก็ถูกปฏิเสธ”
และบรรดาหะดีษที่มาด้วยความหมายทำนองเดียวกัน

และในเศาะฮิหฺมุสลิม จากท่านอบูฮุร็อยเราะฮ์
เราะฎียัลลอฮุอันฮุ เล่าว่า: ท่านเราะสูลุลลอฮ์   กล่าวว่า:
«لَا تَخْصُوا لَيْلَةَ الْجُمُعَةِ بِقِيَامٍ مِنْ بَيْنِ اللَّيَالِي، وَلَا تَخْصُوا يَوْمَهَا بِالصَّيَامِ مِنْ بَيْنِ
الْأَيَّامِ، إِلَّا أَنْ يَكُونَ فِي صَوْمٍ يَصُومُهُ أَحَدُكُمْ».

“อย่ากำหนดเป็นการจำเพาะเจาะจงคืนวันศุกร์ด้วยการละหมา
ดกลางคืนจากบรรดาคืนทั้งหลาย
และอย่ากำหนดเป็นการจำเพาะเจาะจงวันศุกร์ด้วยการถือศีล
อดจากบรรดาวันทั้งหลาย เว้นแต่ผู้ที่ถือศีลอดเป็นประจำ

เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา
และผู้ใดยินยอมในคำคืนลี้ละตุลก็อตร์ด้วยความศรัทธา
มันและหวังในผลบุญ
เขาจะได้รับการอภัยโทษจากบาปของเขาที่ผ่านมา” ดังนั้น

หากคำคืนกลางเดือนชะอ์บาน
หรือคำคืนวันศุกร์แรกของเดือนรอญ์บ
หรือคำคืนอิสรออ์และมีอ์รอญ์
เป็นสิ่งที่มิบบัญญัติให้จำเพาะด้วยการจัดเฉลิมฉลองหรือด
วยการงานอิบาดะฮ์อย่างใดอย่างหนึ่งแล้วละก็ ท่านนบี ﷺ
ย่อมชี้แนะประชาชาติไปสู่สิ่งนั้น
หรือย่อมปฏิบัติด้วยพระองค์เอง
และหากมีสิ่งใดในเรื่องนั้นเกิดขึ้น แนนอนบรรดาเศาะฮาบะฮ
เราะฎียัลลอฮุอันฮุม ย่อมถ่ายทอดมันมายังประชาชาติ
และย่อมไม่ปิดบังจากพวกเขา
ในเมื่อพวกเขาคือผู้คนที่ดีที่สุดใน
และเป็นผู้ที่หวังดีต่อผู้คนมากที่สุดหลังจากบรรดานบี
อะลัยฮิมุสสลาม
และขออัลลอฮ์ทรงพอพระทัยต่อบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่านร
อซูลุลลอฮ์ ﷺ

และทรงทำให้พวกเขาเป็นผู้ที่พระองค์พอพระทัยยิ่ง
ดังที่ได้ทราบมาแล้วจากคำกล่าวของบรรดานักวิชาการว่า
แท้จริงไม่มีสิ่งใดที่ได้รับการยืนยันจากท่านเราะซูลุลลอฮ์ ﷺ
และไม่จากบรรดาเศาะฮาบะฮ์ของท่าน เราะฎียัลลอฮุอันฮุม
ในเรื่องความประเสริฐของคืนวันศุกร์แรกของเดือนรอญ์บ

และไม่ในคืนกิ่งเดือนของชะอ์บาน
ดังนั้นจึงทราบได้ว่าการเฉลิมฉลองทั้งสองนั้นเป็นบิตอะฮ์ที่อุ
ตริขึ้นในอิสลาม และในทำนองเดียวกัน
การเฉพาจะเฉงให้มีอิบาตะฮ์ใดๆ ในสองคืนนั้น
ก็เป็นบิตอะฮ์ที่น่ารังเกียจ
และเช่นเดียวกันกับคืนที่ยี่สิบเจ็ดของเดือนเราะอ์ญับ
ซึ่งบางคนเชื่อว่าเป็นคืนอิสรออ์และม็อรอจ
ไม่อนุญาตให้เฉพาจะเฉงคืนนั้นด้วยการอิบาตะฮ์ใด ๆ
เช่นเดียวกันไม่อนุญาตให้จัดการเฉลิมฉลองในคืนนั้น
ทั้งนี้ด้วยหลักฐานที่ได้กล่าวมาก่อนแล้ว
นี้หากแม้จะรู้แน่ชัดก็ยังเป็นเช่นนั้น
แล้วนับประสาอะไรกับเมื่อทรศนะที่ถูกต้องของบรรดานักวิชา
การระบุว่าเวลาของมันไม่เป็นที่รู้แน่ชัด
และคำกล่าวอ้างของผู้ที่อ้างว่า:
มันคือคืนที่ยี่สิบเจ็ดของเดือนรออ์ญับนั้น
เป็นคำกล่าวอ้างที่เป็นเท็จ
รู้หลักฐานรองรับในหะดีษที่เศาะฮ์ห์ และข้างกล่าวได้ดังจริง ๆ
ผู้ที่กล่าวว่า:
และสิ่งที่ประเสริฐที่สุดในบรรดากิจการทั้งหลาย
คือสิ่งที่ได้ดำเนินมาแต่ก่อนบนบนทางนำ...
และสิ่งที่เลวร้ายที่สุดในบรรดากิจการทั้งหลายคือการอูตริแล
ะคิดสร้างสิ่งใหม่ ๆ
และเราขอต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงเป็นที่พึงแห่งการวอนขอ
ให้ทรงประทานความสำเร็จแก่เราและมุสลิมทั้งมวลในการยึด

มันในขุนนะฮ์และยืนหยัดอย่างมันคงอยู่บนมัน
และระมัดระวังจากสิ่งที่ขัดแย้งกับมัน
เพราะพระองค์ทรงเป็นผู้ใจดีเสมอ

ขออัลลอฮ์ทรงโปรดประทานพรและประทานความสันติแด่
บ่าวของพระองค์และเราะซูลของพระองค์
ท่านนบีมุฮัมมัดของพวกเรา และแด่วงศ์วานของท่าน
และอัครสาวกของท่านทั้งหมด

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

สารฉบับที่ : 8

คำตักเตือนสำคัญเกี่ยวกับความเท็จของวะศียะฮ์
ที่ถูกอ้าง

โดยเชคอะหมัด

ผู้รับใช้แห่งมัสยิดนะบะวียอันศักดิลีลหิ

จาก अबดุลอะซีซ บิน अबดุลลอฮ บิน บาซ
ถึงบรรดาผู้ที่ได้อ่านสิ่งนี้ในหมู่มุสลิม
ขออัลลอฮ์ทรงคุ้มครองพวกเขาด้วยอิสลาม
และขอพระองค์ทรงปกป้องเราและพวกเขาให้พ้นจากความช
วของคำอุปโลกน์ที่พวกคนเขลาผู้หยาบซำกุขึ้น อาหมิน
ขอสันติสุข
ความจำเริญและความเมตตาจากอัลลอฮ์จงประสบแด่พวกเขา
น

อนึ่ง

:

ข้าพเจ้าได้อ่านคำกล่าวหนึ่งที่ถูกอ้างว่าเป็นของชัยค์อะหมัด
ผู้รับใช้มัสยิดนะบะวียอันหรงเกียรติ มีชื่อว่า :
“นี่คือโอวาทจากนครมะดีนะฮ์ อัล-มุนาวะเราะฮ์
โดยชัยค์อะหมัด ผู้รับใช้มัสยิดนะบะวียอันหรงเกียรติ”
โดยท่านได้กล่าวไว้ว่า :

"ฉันได้เฝ้าตื่นในคืนวันศุกร์ อ่านอัลกุรอาน
แล้วหลังจากอ่านพระนามอันงดงามยิ่งของอัลลอฮ์จนจบ

ก็จะมีการสร้างปราสาทให้แก่เขาในสวนสวรรค์
และผู้ใดไม่เขียนและไม่ส่งต่อ
ชะฟาอะฮ์ของฉันจะถูกห้ามแก่เขาในวันกิยามะฮ์”
และผู้ใดที่เขียนคำสั่งสอนนี้ไว้ หากเขาเป็นคนยากจน
อัลลอฮ์จะทำให้เขาร่ำรวย หรือหากเป็นลูกหนี้
อัลลอฮ์จะทรงชำระหนี้ของเขา หรือมีบาปติดตัว
อัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษแก่เขาและบิดามารดาของเขา
ด้วยบะเราะกะฮ์แห่งคำสั่งสอนฉบับนี้
และผู้ใดในหมู่ปวงบ่าวของอัลลอฮ์ที่มีได้เขียนถ้อยคำนี้
ใบหน้าของเขาจะมีดคล้ำทั้งในโลกนี้และในปรโลก
“และเขากล่าวว่า:

ขอสาบานต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงยิ่งใหญ่สามครั้งว่า
แท้จริงสิ่งนี้เป็นความจริง และหากฉันเป็นผู้โกหก
ก็ขอให้ออกจากโลกนี้โดยมิใช่บนอิสลาม
และผู้ใดเชื่อมั่นในสิ่งนี้
เขาจะรอดพ้นจากการลงโทษของไฟนรก ส่วนผู้ใดปฏิเสธมัน
ก็ถือว่าได้ปฏิเสธศรัทธา”

นี่คือสรุปความของสิ่งที่มีอยู่ในพินัยกรรมที่ถูกอุปโลกนัต
ของท่านเราะสูลุลลอฮ์ ศ็อลลัลลอฮุอะลัยฮิวะสัลลัม
และแท้จริงเราได้ยินพินัยกรรมเท็จฉบับนี้มาแล้วหลายครั้งตล
อดหลายปีที่ผ่านมา มีการเผยแพร่ในหมู่ผู้คนเป็นครั้งคราว
และแพร่สะพัดในหมู่สามัญชนเป็นจำนวนมาก
ทั้งถ้อยคำของมันก็แตกต่างกันไป
และผู้กล่าวเท็จนั้นกล่าวว่า: แท้จริงเขาได้เห็นท่านนบี ﷺ

ในยามหลับ แล้วท่านได้มอบหมายคำกำชับนี้แก่เขา
และในแผ่นเผยแพร่นับล่าสุดนี้ที่เราได้กล่าวถึงกับท่านผู้อ่าน
ผู้ปั้นเรื่องใส่ร้ายได้อ้างว่าเขาได้เห็นท่านนบี ﷺ
เมื่อเขากำลังเตรียมตัวเข้านอน ดังนั้น ความหมายก็คือ
เขาเห็นท่านในขณะที่ตื่น!

ผู้ใส่ร้ายผู้นี้ได้อ้างไว้ในคำสังเสียนี้หลายประการ
ซึ่งเป็นการโกหกที่ขัดแย้งที่สุด
และเป็นความเท็จที่ปรากฏชัดที่สุด
ข้าพเจ้าจะชี้ให้ท่านตระหนักถึงมันในเร็ว ๆ นี้ในถ้อยคำนี้
อินชาอัลลอฮ์
และแท้จริงข้าพเจ้าได้ตัดเตือนเกี่ยวกับมันมาแล้วในปีที่ผ่านมา
และได้ชี้แจงแก่ผู้คนว่า
มันเป็นหนึ่งในคำโกหกที่ขัดแย้งที่สุด
และเป็นความเท็จที่แจ่มชัดที่สุด
ครั้นเมื่อข้าพเจ้าได้พิจารณาแผ่นเผยแพร่นับล่าสุดนี้
ข้าพเจ้าก็สงสัยที่จะเขียนถึงมัน
เนื่องจากความเท็จของมันได้ปรากฏชัด
และความอูกอวของผู้ใส่ร้ายของมันในการโกหก
และข้าพเจ้าไม่เคยคาดคิดว่า
ความเท็จของมันจะเป็นที่ยอมรับในหมู่ผู้มีวิจาร์ณญาณเพีย
ยงเล็กน้อย หรือมีฟิฏเราะฮ์อันบริสุทธิ์
แต่พี่น้องร่วมศรัทธาจำนวนมากได้แจ้งแก่ข้าพเจ้าว่า
ข่าวเท็จนี้ได้แพร่ไปในหมู่ผู้คนเป็นอันมาก
เล่าต่อกันปากต่อปาก และบางคนก็เชื่อถือมัน ดังนั้น

ด้วยเหตุนี้เอง

ข้าพเจ้าจึงเห็นว่าเป็นสิ่งจำเป็นสำหรับผู้เช่นข้าพเจ้าที่จะต้องเขียนกล่าวถึงมัน

เพื่อชี้แจงให้ประจักษ์ถึงความเป็นเท็จของมัน

และว่านั่นคือการปรักปรำต่อเราะซูลของอัลลอฮ์

ﷺ

เพื่อจะได้ไม่มีผู้ใดหลงเชื่อมัน

และผู้ใดก็ตามในหมู่บรรดาผู้มีความรู้และความศรัทธา

หรือบรรดาผู้มีปัญญาเราะฮ์ที่บริสุทธิ์และสติปัญญาที่ถูกต้อง

ได้พิจารณาสิ่งนั้น

ก็ย่อมรู้ชัดว่า

นั่นเป็นเรื่องโกหกและการกล่าวเท็จจากหลายด้าน

ข้าพเจ้าได้สอบถามญาติบางคนของชัยคุ อะหมัด

ผู้ซึ่งชื่อกล่าวหาอันเป็นเท็จนี้ถูกอ้างโยงถึงท่าน

เกี่ยวกับพินัยกรรมฉบับนี้

เขาตอบข้าพเจ้าว่า:

พินัยกรรมดังกล่าวเป็นเรื่องอุปโลกน์ที่ถูกยัดเยียดแก่ชัยคุ

อะหมัด และท่านมิได้กล่าวถ้อยคำดังกล่าวเลยโดยแท้

และชัยคุ อะหมัดที่กล่าวถึงนั้นได้เสียชีวิตไปแล้วมาระยะหนึ่ง

และแม้ว่าเราจะสมมุติว่า ชัยคุ อะหมัดที่กล่าวถึงนั้น

หรือผู้ที่อาวุโสกว่าเขา

อ้างว่าเขาได้เห็นท่านนบี

ﷺ ในความฝันหรือในขณะตื่น

และได้สั่งเสียเขาด้วยคำสั่งเสียนี้

เราก็ย่อมทราบโดยแน่แท้ว่าเขาเป็นผู้กล่าวเท็จ

หรือว่าผู้ที่พูดเช่นนั้นกับเขานั้นคือชัยคุอน หาใช่ท่านเราะซูล

ﷺ ไม่ ด้วยกับเหตุผลหลายประการ ได้แก่:

ประการแรก:

แท้จริงท่านนบี

ﷺ

จะไม่ถูกเห็นในสภาพตื่นหลังจากการเสียชีวิตลงของท่าน ﷺ
 และผู้ใดในหมู่ผู้โง่เขลาของพวกเขาที่อ้างว่าเขาเห็นท่านน
 บีม ﷺ ในสภาพตื่น หรือว่า (ท่านนบีม) มาร่วมงานเมาลิด
 หรือสิ่งที่คล้ายคลึงกันนั้น
 แท้จริงเขาได้ผิดพลาดอันเลวร้ายที่สุด
 ถูกความคลุมเครือหลอกลวงอย่างยิ่ง
 ตกอยู่ในความผิดอันใหญ่หลวง
 และได้ขัดกับอัลกุรอานและสุนนะฮ์
 และมติเอกฉันท์ของบรรดานักวิชาการ
 เพราะแท้จริงบรรดาผู้ตายจะออกจากหลุมศพของพวกเขาใน
 วันกิยามะฮ์เท่านั้น มิใช่ในโลกนี้ และผู้ใดที่กล่าวขัดกับนั้น
 เขาก็คือผู้กล่าวเท็จด้วยความเท็จที่ชัดแจ้ง
 หรือเป็นผู้หลงผิดที่ถูกทำให้สับสน
 เขามิได้รู้จักสัจธรรมที่สะสล่าสอสลีให้ได้รู้จัก
 และเป็นหนทางที่บรรดาเศาะหาบะฮ์ของท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ
 และบรรดาผู้ตามของพวกเขาโดยความดีงาม
 ได้ยึดถือดำเนินมา และอัลลอฮ์ ตะอาลา ทรงกล่าวว่า:

﴿ثُمَّ إِنَّكُمْ بَعْدَ ذَلِكَ لَمَيِّتُونَ ۝ ثُمَّ إِنَّكُمْ يَوْمَ الْقِيَامَةِ تُبْعَثُونَ ۝﴾

"หลังจากนั้น แท้จริงพวกเจ้าต้องตายอย่างแน่นอน
 แล้ว แท้จริงพวกเจ้าจะถูกให้ฟื้นคืนชีพขึ้น
 ในวันกิยามะฮ์" [ซูเราะฮ์ อัล-มูมินูน : 15, 16] และท่านนบีม
 ﷺ กล่าวว่า:

«أَنَا أَوَّلُ مَنْ تَنْشَقُّ عَنْهُ الْأَرْضُ يَوْمَ الْقِيَامَةِ، وَأَنَا أَوَّلُ شَافِعٍ وَأَوَّلُ مُسْقَعٍ».

“ฉันเป็นคนแรกที่ฟื้นขึ้นมาออกจากแผ่นดินในวันกียามะฮ์
(วันพิพากษา) และฉันเป็นผู้วิงวอนชะฟาอะฮ์
(ขอการช่วยเหลือ) คนแรก

และเป็นคนแรกที่ได้รับการตอบรับให้ชะฟาอะฮ์”

และโองการทั้งหลายและหะดีษในความหมายนี้ มีอยู่มากมาย

ประการที่สอง: แท้จริงท่านเราะสูล ﷺ

จะไม่กล่าวสิ่งที่ขัดต่อความจริง

ไม่ว่าจะในขณะทรงมีชีวิตอยู่หรือหลังจากการเสียชีวิตลงของท่าน

และพินัยกรรมนี้ขัดกับศาสนบัญญัติของท่านอย่างชัดเจน

โดยมีหลายประเด็น — ดังที่จะกล่าวต่อไป —

และสามารถเห็นท่าน ﷺ ได้ในความฝัน

และใครก็ตามที่ได้เห็นท่านในฝันในรูปลักษณะอันทรงเกียรติ

ของท่าน ก็ย่อมถือว่าได้เห็นท่านจริง

เพราะชัยฏอนไม่สามารถที่จะเลียนแบบรูปลักษณะของท่านได้

ดังที่มีมาในฮาดีษเศาะฮ์ฮ์อันทรงเกียรติ

ทว่าเรื่องสำคัญอยู่ที่ศรัทธาของผู้เห็น ความสัตย์จริงของเขา

ความเที่ยงธรรม ความแม่นยำ ความเคร่งครัดในศาสนา

และความซื่อสัตย์ของเขา และว่าเขาได้เห็นท่านนบี ﷺ

ในรูปลักษณะของท่าน หรือในรูปลักษณะอื่น

แม้ว่าจะมีหะดีษที่รายงานว่าท่านนบี ﷺ

ได้กล่าวไว้ในขณะที่ท่านมีชีวิตอยู่

หากมันมิได้มาจากสายรายงานของบรรดาผู้รายงานที่เชื่อถือ

ได้ ผู้เที่ยงธรรม และแม่นยำในการถ่ายทอด ก็ไม่อาจยึดถือ

และไม่นำมาเป็นหลักฐาน

หรือถึงแม้จะมาจากสายของผู้รายงานที่เชื่อถือได้และแม่นยำ
หว่ามันขัดกับรายงานของผู้ที่มีความจำแม่นยำกว่าและน่าเชื่อ
ถือกว่า

โดยเป็นความขัดกันที่ไม่อาจประสานให้เข้ากันได้ระหว่างสอง
รายงานนั้น

ไม่ให้นำมาปฏิบัติ

ก็ให้ถือว่าอย่างหนึ่งเป็นมะนซูก

ส่วนอีกอย่างหนึ่งเป็นนาสิก

ให้นำมาปฏิบัติ ทั้งนี้เมื่อสามารถทำได้ตามเงื่อนไขของมัน

และเมื่อไม่สามารถทั้งการประสานและการนสค์ได้

ก็จำเป็นต้องทิ้งรายงานของผู้ที่มีความจำน้อยกว่า

และมีความเที่ยงธรรมน้อยกว่า

และตัดสินว่ามันเป็นรายงานชนิดซาซซไม่ให้นำมาปฏิบัติ

แล้วจะว่าอย่างไรกับการละอาย

หรือพินัยกรรมที่ไม่รู้แน่ชัดว่าผู้ที่อ้างว่าถ่ายทอดมันจากท่าน

รอซูลุลลอฮ

เป็นใคร

และไม่รู้ถึงความเที่ยงตรงและความซื่อสัตย์ของเขาเล่า?

ในสภาพเช่นนี้ย่อมสมควรถูกทิ้งและไม่ควรใส่ใจ

แม้ว่าในเนื้อหาจะไม่มีสิ่งที่ขัดต่อศาสนบัญญัติก็ตาม

แล้วจะต้องกล่าวอย่างไร

หากพินัยกรรมนั้นประกอบด้วยหลายประการที่บ่งชี้ถึงความ

เป็นโมฆะของมัน

ว่าเป็นสิ่งที่ถูกกล่าวเท็จอ้างต่อท่านรอซูลุลลอฮ

และยังมีการบัญญัติศาสนาที่อัลลอฮมิได้ทรงอนุญาต?!

และท่านนบี ﷺ กล่าวว่า:

«مَنْ قَالَ عَلَى مَا لَمْ أَقُلْ؛ فَلْيَتَّبِعُوا مَقْعَدَهُ مِنَ النَّارِ».

"ใครก็ตามที่อ้างว่าฉันได้กล่าวสิ่งที่ไม่ได้กล่าว
ดังนั้นเขาจงเตรียมที่นั่งของเขาในนรก" และแท้จริง
ผู้ที่กู้เรื่องคำสั่งเสียนี้แล้วพาดพิงใส่ท่านเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ
ด้วยสิ่งที่ท่านมิได้กล่าว
เขาได้กล่าวเท็จต่อท่านด้วยความเท็จอันชัดแจ้งและร้ายแรง
ช่างสมควรเพียงใดที่เขาจะได้รับการชมชูอันยิ่งใหญ่
และช่างสมควรยิ่งนักหากเขาไม่รีบเร่งกลับตัวสำนึกผิด
(เตาบะฮ์)
พร้อมทั้งประกาศแก่ผู้คนถึงความเป็นเท็จของคำสั่งเสียนี้ที่พ
าดพิงต่อเราะสูลุลลอฮ์ ﷺ
เพราะผู้ใดที่เผยแพร่ความเท็จในหมู่ผู้คน
และพาดพิงมันถึงศาสนา
การกลับตัวสำนึกผิดของเขาจากสิ่งนั้นจะไม่ถูกต้อง
เว้นแต่โดยการประกาศและเปิดเผยการกลับตัวนั้น
เพื่อให้ผู้คนได้ทราบถึงการถอนกลับจากคำโกหกของเขา
และการที่เขาได้ปฏิเสธคำกล่าวของตนเอง ทั้งนี้
ตามดำรัสของอัลลอฮ์ ผู้ทรงเกริกเกียรติยิ่งว่า:

﴿إِنَّ الَّذِينَ يَكْتُمُونَ مَا أَنزَلْنَا مِنَ الْبَيِّنَاتِ وَالْهُدَىٰ مِنْ بَعْدِ مَا بَيَّنَّاهُ لِلنَّاسِ
فِي الْكِتَابِ أُولَٰئِكَ يَلْعَنُهُمُ اللَّهُ وَيَلْعَنُهُمُ اللَّعُنُونَ ۖ إِلَّا الَّذِينَ تَابُوا وَأَصْلَحُوا
وَبَيَّنُّوا فَأُولَٰئِكَ أَتُوبُ عَلَيْهِمْ وَأَنَا التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾

"แท้จริงบรรดาผู้ที่ปิดบังหลักฐานอันชัดเจน
และซ่อนเร้นอันถูกต้องที่เราได้ให้ลงมาหลังจากที่เราได้ชี้แจง

งมนไว้แล้วในคัมภีร์สำหรับมนุษย์นั้น คนเหล่านี้แหละ
อัลลอฮ์จะทรงขับไล่พวกเขาให้พ้นจากความเมตตาของพระ
องค์ และผู้สาปแช่งทั้งหลายก็จะสาปแช่งพวกเขาด้วย"

"นอกจากผู้ที่สำนึกผิดกลับเนื้อกลับตัว
และปรับปรุงแก้ไข และชี้แจงสิ่งที่ปกปิดไว้
คนเหล่านี้ข้าจะอภัยโทษให้แก่พวกเขา และข้าคือผู้อภัยโทษ
และเมตตาเสมอ" [ซูเราะฮ์ อัลบะกอเราะฮ์: 159-160] ดังนั้น
อัลลอฮ์ ตะอาลา ได้ชี้แจงในอายะฮ์อันทรงเกียรตินี้ว่า
ใครก็ตามที่ปกปิดส่วนหนึ่งจากสัจธรรม
การเตาบะฮ์ของเขาจากสิ่งนั้นย่อมไม่ถูกต้อง
นอกจากภายหลังจากการแก้ไขและการชี้แจงให้กระจ่าง
และอัลลอฮ์ ตะอาลา
ได้ทรงทำให้ศาสนาสมบูรณ์แก่ปวงบ่าวของพระองค์แล้ว
และทรงได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเขาแล้วซึ่งความกรุณาเมตตา
ของพระองค์ โดยการส่งเราะซูลมุฮัมมัด ﷺ มา
และสิ่งที่อัลลอฮ์ทรงวะฮยูแก่ท่านจากบทบัญญัติอันสมบูรณ์
และพระองค์มิได้ทรงรับท่านกลับคืนสู่พระองค์
เว้นแต่หลังจากได้ทำให้สมบูรณ์และได้ชี้แจงแล้ว ดังที่อัลลอฮ์
ตะอาลา ทรงตรัสว่า:

﴿...الْيَوْمَ أَكْمَلْتُ لَكُمْ دِينَكُمْ وَأَتِمَمْتُ عَلَيْكُمْ نِعْمَتِي وَرَضِيتُ لَكُمُ
الْإِسْلَامَ دِينًا...﴾

"วันนี้ข้าได้ให้สมบูรณ์แก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งศาสนาของพวกเจ้าและข้าได้ให้ครบถ้วนแก่พวกเจ้าแล้ว
ซึ่งความกรุณาเมตตาของข้า

และข้าได้เลือกอิสลามให้เป็นศาสนาแก่พวกเจ้าแล้ว"

[ซูเราะฮ์ อัลมาอิดะฮ์ : 3]

และผู้กระตือรือร้นจะขึ้นได้ปรากฏในศตวรรษที่สิบสี่
มุ่งหมายจะทำให้ผู้คนสับสนหลงผิดด้วยศาสนาใหม่
อันมีผลให้ผู้ที่ยอมรับบทบัญญัติของเขาได้เข้าสู่สวนสวรรค์
ส่วนผู้ที่ไม่ยอมรับบทบัญญัติของเขาถูกกีดกันจากสวนสวรรค์
และเข้าสู่นรก

และเขามุ่งหมายจะทำให้คำสั่งเสียที่เขาอุปโลกน์ขึ้นนี้ยิ่งใหญ่
กว่าและประเสริฐกว่าอัลกุรอาน

โดยที่เขาได้อุปโลกน์ไว้ในนั้นว่า:

ผู้ใดเขียนมันและส่งต่อจากเมืองหนึ่งสู่อีกเมืองหนึ่ง

หรือจากสถานที่หนึ่งสู่อีกสถานที่หนึ่ง

จะมีการสร้างปราสาทให้แก่เขาในสวรรค์

และผู้ใดไม่เขียนและไม่ส่งต่อมัน

เขาจะหมดสิทธิได้รับชะฟาอะฮ์จากท่านนบี

ในวันพิพากษา และนี่คือหนึ่งในความเท็จที่ชั่วช้าที่สุด

และเป็นหลักฐานอันชัดแจ้งที่สุดถึงความเท็จของพินัยกรรมนี้

ตลอดจนความไร้ยางอายของผู้ที่ปั้นแต่งมัน

และความบังอาจอย่างใหญ่หลวงของเขาในการโกหก;

เพราะแท้จริง

ผู้ที่คัดลอกอัลกุรอานคัมภีร์ที่มีเกียรติและส่งมันจากเมืองหนึ่ง

ไปยังอีกเมืองหนึ่ง หรือจากสถานที่หนึ่งไปยังอีกสถานที่หนึ่ง

ก็หาได้รับความประเสริฐนี้ไม่

หากเขามีได้ปฏิบัติตามอัลกุรอานคัมภีร์ที่มีเกียรติ

แล้วผู้ที่เขียนคำปั้นแต่งอันเป็นเท็จนี้
และผู้ที่นำมันไปเผยแพร่จากเมืองสู่เมืองจะพึงได้รับสิ่งนั้นได้
อย่างใดกันเล่า ใครก็ตามที่ไม่ได้คัดลอกคำภีร์อัลกุรอาน
และไม่ได้ส่งคำภีร์อัลกุรอานจากประเทศหนึ่งไปยังอีกประเทศ
หนึ่ง เขาย่อมไม่ถูกตัดสิทธิจากชะฟาอะฮ์ของท่านนบี ﷺ
หากเขาเป็นผู้ศรัทธาต่อท่าน
และเป็นผู้ปฏิบัติตามคำสอนของท่าน
และคำใส่ร้ายเพียงประการเดียวที่อยู่ในคำสั่งเสียฉบับนี้
ก็เพียงพออยู่แล้วที่จะชี้ให้เห็นถึงความเป็นโมฆะของมัน
และว่าผู้ที่เผยแพร่มันเป็นผู้กล่าวเท็จ
อีกทั้งแสดงถึงความอูกอาจและความโง่เขลาของเขา
และความห่างไกลจากการรู้จักสิ่งที่ศาสนทูตของพระองค์ ﷺ
ได้นำมาอันเป็นทางนำ

และในพินัยกรรมนี้ — นอกเหนือจากที่ได้กล่าวไปแล้ว —
ยังมีเรื่องอื่นอีก

ซึ่งทั้งหมดล้วนบ่งชี้ถึงความเป็นโมฆะและความเท็จของมัน
แม้ผู้ที่कुแต่งมันจะสาบานเป็นพันครั้งหรือมากกว่านั้นว่ามันถูก
ถูกต้อง

และแม้เขาจะวิงวอนขอให้บทลงโทษอันใหญ่หลวงและการลง
ทัณฑ์ที่สาหัสที่สุดบังเกิดแก่ตนเอง

โดยอ้างว่าตนเป็นผู้สัตย์จริง เขาก็มิใช่ผู้สัตย์จริง
และมันก็ไม่ถูกต้อง แท้จริงมันนั้น โดยอัลลอฮ์
แล้วโดยอัลลอฮ์อีกครั้ง

เป็นหนึ่งในหมู่ความเท็จที่ยิ่งใหญ่และอัปลักษณที่สุด

และเราขอให้อัลลอฮ์ผู้ทรงมหابริสุทธิ
และบรรดาอัครทูตที่อยู่กับเรา เป็นพยาน,
และผู้ใดในหมู่มุสลิมที่ได้อ่านข้อเขียนนี้ —
ซึ่งเป็นคำเป็นพยานที่เราจะได้นำไปเผชิญต่อพระเจ้าของเรา
ผู้ทรงเกริกเกียรติยิ่ง — ว่า:
แท้จริงคำสั่งเสียฉบับนี้เป็นการโกหกและการอุปโลกน์ใส่ท่าน
เราะซูลของอัลลอฮ์ ﷺ

ขออัลลอฮ์ทรงทำให้ผู้ที่อุปโลกน์มันขึ้นมาถูกอัปยศ
และทรงปฏิบัติต่อเขาตามที่เขาสมควรได้รับ

นอกเหนือจากที่ได้กล่าวมาก่อนหน้านี้ ยังมีสิ่งต่างๆ
อีกมากมายจากข้อความของมันเองที่ได้กล่าวถึงแล้ว
ซึ่งแสดงให้เห็นถึงความเท็จและความไม่ถูกต้องของคำสั่งเสีย
ฉบับนี้ โดยบางส่วนมีดังนี้:

ประการแรก: คำกล่าวของเขาในนั้นที่ว่า: (เพราะว่า
ตั้งแต่วันศุกร์ถึงวันศุกร์
มีผู้เสียชีวิตจำนวนหนึ่งแสนหกหมื่นคนโดยมิได้อยู่นบนศาสนา
อิสลาม) เพราะว่าเป็นส่วนหนึ่งจากความรู้เรื่องเร้นลับ
และแท้จริงการประทอนวะฮีย์ได้ถูกตัดขาดจากท่านนบี ﷺ
หลังจากการเสียชีวิตของท่าน ทั้ง ๆ
ที่ในชีวิตของท่านเองนั้นก็มิรู้เรื่องเร้นลับ
แล้วนับประสาอะไรหลังจากการเสียชีวิตของท่าน ดังที่อัลลอฮ์
ผู้ทรงมหابริสุทธิ ได้ตรัสว่า:

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبُ...﴾

"จงกล่าวเถิด (มุฮัมมัด) ว่า ฉันจะไม่กล่าวแก่พวกท่านว่า

และพระองค์ทรงเป็นสักขีพยานในทุกสิ่ง' [อัลมาอิดะฮ์: 117]

ประการที่สอง:

จากบรรดาสิ่งที่บ่งชี้ถึงความเป็นโมฆะของพินัยกรรมนี้
และว่าเป็นเท็จ ก็คือข้อความในพินัยกรรมนี้ที่กล่าวว่า:

“ผู้ใดที่เขียนมันไว้” และเขาเป็นคนยากจน

อัลลอฮ์จะทรงทำให้เขามั่งมี หรือเป็นผู้มีหนี้สิน

อัลลอฮ์จะทรงชำระหนี้ของเขา หรือมีบาปติดตัว

อัลลอฮ์จะทรงอภัยโทษให้แก่เขาและแก้ปดามารดาของเขา

ด้วยความเป็นสิริมงคลของพินัยกรรมนี้” และอื่น ๆ ทำนองนี้

และสิ่งนี้เป็นการโกหกที่ใหญ่หลวงที่สุดประการหนึ่ง

และเป็นหลักฐานอันชัดแจ้งที่สุดที่บ่งชี้ถึงความเท็จของผู้ที่ถู
เรื่องนี้ขึ้นมา และถึงความรู้ความละเอียดของเขาคือต่ออัลลอฮ์

ตะอาลา และต่อป่าวของพระองค์

เพราะแท้จริงทั้งสามประการนี้มีได้เกิดขึ้นด้วยเพียงแค่การเขียน

นคัมกีร์อัลกุรอานอันทรงเกียรติ

แล้วมันจะเกิดขึ้นแก่ผู้ที่เขียนคำสั่งเสียอันเป็นโมฆะนี้ได้
อย่างไรกัน?!

แท้จริงผู้ชั่วช้าผู้นี้ต้องการเพียงล่อลวงและทำให้ผู้คนหลงผิด

โดยผูกใจพวกเขาไว้กับ “คำสั่งเสีย” นี้

เพื่อให้พวกเขาคัดลอกมันและยึดติดกับความประเสริฐที่อ้าง
ขึ้นมา

แล้วละหิงบรรดาสาเหตุที่อัลลอฮ์ทรงบัญญัติไว้แก่ป่าวของ
พระองค์ ซึ่งพระองค์ทรงทำให้เป็นหนทางที่นำไปสู่ความมั่งคั่ง
การชำระหนี้ และการได้รับการอภัยโทษต่อบาป

ดังนั้นเราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์
จากบรรดาสาเหตุแห่งการถูกทอดทิ้ง
และจากการเชื่อฟังอารมณ์ใฝ่ต่ำและชัยฏอน

ประการที่สาม:

จากบรรดาสิ่งที่บ่งชี้ถึงความเป็นโมฆะของพินัยกรรมฉบับนี้
คือถ้อยคำในนั้นที่ว่า:

(และผู้ใดในหมู่บ่าวของอัลลอฮ์ที่ไม่เขียนมันไว้
ใบหน้าของเขาจะมีดดำทั้งในโลกนี้และอาคิเราะฮ์).

และสิ่งนี้ก็เป็นหนึ่งในความโกหกที่เลวร้ายที่สุดเช่นกัน
และเป็นหนึ่งในหลักฐานอันชัดแจ้งที่สุดถึงความเป็นโมฆะของ
พินัยกรรมนี้ และถึงความเท็จของผู้ที่แต่งเรื่องมัน
แล้วจะมีเหตุผลอันใดให้ผู้มีสติปัญญายอมรับได้ที่จะเขียนพิ
นัยกรรมนี้

ซึ่งชายผู้ไม่เป็นที่รู้จักคนหนึ่งในศตวรรษที่สิบสี่ได้นำมา
โดยเขาแต่งเรื่องใส่เราะซูลของอัลลอฮ์

และอ้างว่าผู้ใดที่ไม่เขียนมัน

ใบหน้าของเขาจะมีดหมองทั้งในโลกนี้และปรโลก

ส่วนผู้ที่เขียนมันจะกลายเป็นผู้มั่งคั่งหลังจากความยากจน
หลุดพ้นจากหนี้สินหลังจากที่มันทับถมเหนือเขา
และบาปทั้งหลายที่เขาได้ก่อไว้จะได้รับการอภัย?!

มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่พระองค์ นี่คือการใส่ร้ายอันใหญ่หลวง!!
และแท้จริง

ทั้งหลักฐานและข้อเท็จจริงล้วนเป็นพยานยืนยันถึงความเท็จ
ของผู้ที่อุปโลกน์ความเท็จผู้นี้

ตลอดจนความอู้อาจอย่างใหญ่หลวงของเขาต่ออัลลอฮ์
และการขาดความละอายของเขาต่ออัลลอฮ์และต่อมนุษย์
ดังนั้น หมู่ชนจำนวนมากที่มีได้เขียนสิ่งนั้น
ก็หาได้มีใบหน้าดำคล้ำไม่ และ ณ
ที่นี่มีมหาชนจำนวนมากมหาศาล
ซึ่งไม่มีผู้ใดนับจำนวนพวกเขาได้ นอกจากอัลลอฮ์เท่านั้น
ที่ได้เขียนสิ่งนั้นซ้ำแล้วซ้ำเล่าหลายครา
แต่หนี้สินของพวกเขา ก็ได้ถูกชำระ
และความยากจนของพวกเขา ก็ได้หมดสิ้น ดังนั้น
เราขอความคุ้มครองต่ออัลลอฮ์
จากความเปียงเบนของบรรดาหัวใจ และจากสนิมแห่งบาป
และบรรดาคุณลักษณะกับบทลงโทษเหล่านี้
มิใช่สิ่งที่บัพญญูติอันสูงส่งได้บัญญัติไว้แม้สำหรับผู้ที่เขียน
คัมภีร์ที่ประเสริฐและยิ่งใหญ่ที่สุด คืออัลกุรอานอันทรงเกียรติ
แล้วเช่นนั้นมันจะไปเกิดแก่ผู้ที่เขียนพินัยกรรมอันอุปโลกน์ขึ้น
ขึ้นมา ซึ่งประกอบด้วยหลากหลายประเภทของความเท็จ
และถ้อยความมากมายที่เป็นรูปแบบต่าง ๆ
ของการปฏิเสธศรัทธาได้อย่างไรเล่า
มหาบริสุทธิ์ยิ่งแต่อัลลอฮ์!!
ช่างทรงผ่อนผันเพียงใดต่อผู้ที่บังอาจอุปโลกน์ความเท็จต่อพ
ระองค์

ประการที่สี่: จากบรรดาสิ่งที่บ่งชี้ว่า “คำสูญเสีย”
นี้เป็นความเท็จที่เลวร้ายที่สุด
และเป็นการโกหกที่ขัดแย้งที่สุด คือคำกล่าวในนั้นว่า:

“และผู้ใดเชื่อถือมัน เขาจะรอดพ้นจากการลงโทษของนรก
และผู้ใดกล่าวหามันเป็นเท็จ เขาก็เป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา”
และเรื่องนี้ — อีกเช่นกัน —

นับเป็นความอู้อ้อต่อการกล่าวเท็จที่ใหญ่หลวงที่สุด
และเป็นหนึ่งในความเท็จที่น่ารังเกียจที่สุด

ผู้ใส่ร้ายผู้นี้ได้เชิญชนบรรดามนุษย์ทั้งหมดให้เชื่อถือการอู้อ้อ
ของโลกนี้ของตน

และอ้างว่าด้วยเหตุนี้พวกเขาจะรอดพ้นจากการลงโทษของ
ไฟนรก และว่าผู้ใดที่ปฏิเสธมันย่อมกลายเป็นผู้ปฏิเสธศรัทธา
ขอสาบานต่ออัลลอฮ์

แท้จริงผู้โกหกต่ออัลลอฮ์ผู้นี้ได้ก่อการอู้อ้อโลกนี้ใส่ร้ายอันใหญ่
หลวง

และขอสาบานต่ออัลลอฮ์ว่าเขาได้กล่าวสิ่งที่มีไช้สัจธรรม
แท้จริงผู้ที่เชื่อถือต่อมันนั้นแหละคือผู้ที่สมควรจะเป็นผู้ปฏิเสธ
ศรัทธา ไม่ใช่ผู้ที่ปฏิเสธมัน

เพราะมันคือการใส่ร้ายและความเท็จ

เป็นคำโกหกที่ไร้ซึ่งหลักฐานที่ถูกต้อง

และเราเป็นพยานต่ออัลลอฮ์ว่าแท้จริงมันเป็นความเท็จ

และแท้จริงผู้ที่อู้อ้อโลกนี้มันนั้นคือผู้โกหก

เขาต้องการจะบัญญัติแก่ผู้คนในสิ่งที่อัลลอฮ์มิได้ทรงอนุมัติ

และนำเข้าสูศาสนาของพวกเขาสิ่งที่มีไช้ส่วนหนึ่งของมัน

ทั้งๆ ที่อัลลอฮ์ได้ทรงทำให้ศาสนาสมบูรณ์

และทรงทำให้มันครบถ้วนสำหรับประชาชาตินี้มาก่อนการใส่

ร้ายนี้ถึงสิบสี่ศตวรรษแล้ว

จงตระหนักเถิด:

โอบรรดาผู้อ่านและพี่น้องทั้งหลาย
 และพวกท่านทั้งหลายพึงระวังการเชื่อถือคำใส่ร้ายปั้นแต่งจำ
 พวกนี้ และอย่าให้มันแพร่หลายในหมู่พวกท่าน
 แท้จริงสัจธรรมนั้นมีแสงสว่างกำกับอยู่ มิสับสนต่อผู้แสวงหา
 ดังนั้นพวกท่านจงแสวงหาสัจธรรมด้วยหลักฐานของมัน
 และจงสอบถามบรรดาผู้รู้เกี่ยวกับสิ่งที่คลุมเครือแก่พวกท่าน
 และอย่าได้หลงกลต่อการสาบานของเหล่าจอมโกหก
 เพราะแท้จริงอภิสัสผู้ถูกสาปแช่งได้สาบานต่อบิดามารดาของ
 พวกท่าน คืออาดัมและฮาวาฮ์
 ว่าแท้จริงมันเป็นหนึ่งในบรรดาผู้ตกเตือนด้วยความหวังดีต่อ
 ทั้งสอง ทั้งที่มันเป็นผู้ทรยศยิ่งใหญ่ที่สุด
 และเป็นจอมโกหกที่สุด ดังที่อัลลอฮ์ได้ทรงเล่าถึงมันไว้
 โดยพระองค์ตรัสไว้ว่า
 พระองค์ผู้ทรงมหาบริสุทธิและทรงสูงส่ง:

﴿وَقَاسَهُمَا إِنِّي لَكُمَا لَمِِنَ النَّاصِحِينَ ٥١﴾

"และมันได้สาบานแก่ทั้งสองนั้นว่าแท้จริงฉันอยู่ในพวกที่แ
 นะนำท่านทั้งสอง" [อัลอะฮ์รอฟ : 21] และพวกเจ้าจงระวังเขา
 และพวกเจ้าจงระวังบรรดาผู้ติดตามของเขาที่เป็นพวกผู้กล่าว
 เท็จ

เพราะแท้จริงทั้งเขาและบรรดาผู้ติดตามของเขา นั้นช่างมีทั้ง
 คำสาบานอันเป็นเท็จ พันธสัญญาอันคดโกงหักหลัง
 และถ้อยคำอันสวดยหุระดับประดาเพื่อการหลอกล่อและการ
 ทำให้หลงผิดมากมายเพียงใด!

ส่วนสิ่งที่ผู้โกหกผู้นี้ที่กล่าวถึงเรื่องการปรากฏของความชั่วที่

ทั้งหลาย นั้นเป็นเรื่องที่เกิดขึ้นจริง และคัมภีร์อัลกุรอานและซุนนะฮ์อันบริสุทธิได้ตักเตือนให้ระวังจากความชั่วเหล่านั้นอย่างถึงที่สุด และในทั้งสองนั้นมีทางนำและความเพียงพอ ส่วนสิ่งที่กล่าวถึงเกี่ยวกับสัญญาณวันสิ้นโลกนั้น แท้จริงชะติษของท่านเราะซูลุลลอฮ์ คือลัคลอฮอะลัยฮะสัลลัม ได้อธิบายไว้อย่างชัดเจนถึงสิ่งที่จะเป็นสัญญาณของวันสิ้นโลก และอัลกุรอานก็ได้บ่งชี้ถึงบางประการจากนั้น ดังนั้นผู้ใดประสงค์จะรู้เรื่องนี้ ย่อมพบมันอยู่ในแหล่งอันถูกต้องของมัน คือบรรดาตำราชะติษและงานนิพนธ์ของบรรดาผู้รู้และผู้ศรัทธา และผู้คนไม่มีความจำเป็นต่อคำชี้แจงเช่นที่ผู้ใส่ร้ายผู้นี้ประดิษฐ์ขึ้นและการหลอกลวงของเขา ตลอดจนการนำความจริงไปปะปนกับความเท็จ ขอให้อัลลอฮ์ทรงคุ้มครองฉัน พวกท่าน และมุสลิมทั้งมวล ให้พ้นจากความชั่วร้ายของบรรดาชายฉกฉวย จากบรรดาฟิطنะฮ์ของผู้ทำให้หลงผิด จากความเอนเอียงออกนอกแนวทางที่เที่ยงตรงของบรรดาผู้เอนเอียง และจากการตกตาหลอกลวงของบรรดาศัตรูของอัลลอฮ์ผู้ยึดถือความเท็จ ผู้ที่ต้องการจะดับแสงสว่างของอัลลอฮ์ด้วยปากของพวกเขา

และทำให้ผู้คนสับสนในศาสนาของพวกเขา
แต่อัลลอฮ์ทรงทำให้แสงสว่างของพระองค์สมบูรณ์
และทรงประทานชัยชนะแก่ศาสนาของพระองค์
แม้ศัตรูของอัลลอฮ์จากบรรดาชัยฏอนและบรรดาผู้ติดตามของพวกมันจากบรรดาผู้ที่ไม่ศรัทธาและพวกผู้ปฏิเสธการมีพระเจ้าจะเกลียดชังอยู่ก็ตาม
เราขอต่ออัลลอฮ์โปรดทำให้สภาพการณ์ของบรรดามุสลิมดีงาม และทรงโปรดปรานแก่พวกเขาให้ได้ปฏิบัติตามความจริงให้ได้ยืนหยัดมั่นคงอยู่บนมัน
และให้ได้เตาบะหฺต่ออัลลอฮ์ผู้ทรงบริสุทธิ์ยิ่งจากบาปทั้งปวง เพราะแท้จริงพระองค์คือผู้ทรงรับการเตาบะหฺอยู่เสมอ
ผู้ทรงเมตตา และผู้ทรงอำนาจเหนือทุกสิ่ง
และอัลลอฮ์นั้นเป็นผู้ที่พอเพียงแก่เราแล้ว
และเป็นผู้รับมอบหมายที่ดีเยี่ยม และไม่มีอำนาจและพลังใดๆ นอกจากด้วยอำนาจและพลังของอัลลอฮ์ผู้ทรงสูงส่ง
ผู้ทรงยิ่งใหญ่

และบรรดามวลการสรรเสริญที่สมบูรณ์ยิ่งเป็นเอกสิทธิ์ของอัลลอฮ์พระผู้อภิบาลแห่งสากลโลก
เศาะละวาตและสลามขอจงประสบแด่บ่าวของพระองค์และรอซูลของพระองค์ ผู้สัตย์จริง ผู้มีสัจจะ
ตลอดจนวงศ์วานของท่าน สหายของท่านทั้งหลาย
และบรรดาผู้ตามของท่านด้วยความดีงาม
จนถึงวันแห่งการตอบแทน

th397v4.0 - 16/02/2026

رسالة الحرمين

Message of The Two Holy Mosques

Guidance content for the visitors of the Holy Mosque and
the Prophet's Mosque in languages.

